

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świąt cznych.

BIURA REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorążczyzna 31.
ADMINISTRACJA ul. Podwaie 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI I SKA Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141 690.
Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza
w miejscu
i na prowincji

30 Mk.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	600— Mk.
we Lwowie z dostawą	760— Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	760— Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	1000— Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ulica Podwaie 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska ulica Jagiellońska 7.

Naczelnik Państwa

przyjmuje posła niemieckiego na uroczystej audencji.

Warszawa. (PAT.) Onegdaj o g. 13.30 przy-
jęty został poseł nadzwyczajny i minister pełno-
mocny p. Ulrich Rauscher. Poseł niemiecki przy-

zachowaniu zwykłego ceremoniału wręczył swe
listy uwierzytelniające Panu Naczelnikowi Pań-
stwa.

Exposé Ministra spraw zagranicznych.

(Dokończenie).

WYNIKI GOSPODARCZE.

Przystąpię z kolei do krótkiego zobrazowa-
nia gospodarczych wyników prac konferencji ge-
nueńskiej. Są one naogół, zdaniem mojem, niedo-
ceniane. Przy ich osiągnięciu uniknięto przede-
wszystkiem jednego zasadniczego i poważnego
niebezpieczeństwa, które wyraża się w tendencji
ograniczenia suwerenności gospodarczej państw
słabszych, wspomnianych ekonomicznie. Zgodnie
z podziałem konferencji na komisje, jej rezolucje
gospodarcze rozpadają się na trzy główne działy:
finansowy, ekonomiczny i transportowy.

PRACE KOMISJI FINANSOWEJ.

Zacznę od pierwszego. Przewodniczący ko-
misji finansowej składając 3. mata na plenarnem
posiedzeniu konferencji wniosek o zatwierdzenie
rezolucji tej komisji, nazwał je kodeksem finan-
sowym świata. Nawet dla laika nie ulega wątpli-
wości, że w Genui uchwalono zasady ogólne,
które muszą być przyjęte jako kamień węgielny
zdrowej polityki finansowej i gospodarczej wszy-
stkich krajów. Oprócz tych zasad ogólnych zdo-
była się komisja finansowa na zupełnie nowe
konceptje, które w razie ich przyjęcia przez
większą grupę państw, mogłyby mieć doniosłe
znaczenie praktyczne w przyszłym rozwoju mię-
dzynarodowego życia finansowego świata. Idzie
mianowicie o zawarcie międzynarodowej kon-
wencji mającej na celu skoncentrowanie i uregu-
lowanie cyrkulacji złota na rynku międzynaro-
dowym. Sprawa jest wielkiej wagi i wymaga do-
kładnego i szczegółowego zbadania, i dlatego też
proponowane jest zwołanie w najbliższym czasie
przez bank angielski konferencji banków central-
nych z udziałem Stanów Zjednoczonych dla prak-
tycznego jej rozwiązania. Komisja wypowied-
ziała się dalej przeciw sztucznej kontroli opera-
cji dewizowych. W sprawach kredytu najwa-
niejsza jest uchwała zalecająca utworzenie kon-
sorcjum międzynarodowego, opartego na narodo-
wych syndykatach, którego zadaniem byłoby do-
starczenie długotrwałych kredytów państwom
nie mogącym bez pomocy zewnętrznej pokonać
powojennych trudności finansowych. Z tego po-
bieżnego streszczenia widać, że w sprawach fi-
nansowych konferencja spełniła poważne zadanie,
które przyjąć należy z uznaniem.

PRACE KOMISJI EKONOMICZNEJ.

Wśród zaleceń komisji ekonomicznej do naj-
ważniejszych zaliczyć należy ustalenie w każ-
dem państwie stałych i nie podlegających cią-
głym zmianom taryf celnych, możliwe ogranicze-
nie opłat wywozowych, zniesienie, względnie
zredukowanie zakładow i reglamentacji wwozu
i wywozu, powrót do wolnego handlu, oparcie

traktatów handlowych na zasadzie klauzuli naj-
większego uprzywilejowania, ułatwienia w po-
dróżach i wydawania paszportów dla kupców i
przemysłowców i t. d. Większość zaleceń konfe-
rencji genueńskiej z dziedziny ekonomicznej zo-
stała już w Polsce w ciągu ostatniej zimy wpro-
wadzona w czyn, co podniesione zostało z uzna-
niem w mowie włoskiego ministra handlu p. Ros-
siego, wygłoszonej na komisji ekonomicznej. Je-
żeli, jak stąd widać, Polska hołduje zasadom
wolnej gospodarki handlowej, zmierzającej do u-
łatwień dla handlu międzynarodowego, to nato-
miast w innej dziedzinie zaleceń konferencji ge-
nueńskiej, a mianowicie w kwestii stabilizacji
przepisów handlowych, niezłomności rozporząd-
zeń celnych i wywozowych, oraz wywozowych,
Polska nie osiągnęła jeszcze celów wskazanych
przez konferencję. Należy sobie życzyć, ażeby
w tej dziedzinie ze względu na politykę między-
narodową dał się jak najprędzej zauważyć po-
stępek.

KOMITET DLA SPRAW PRACY.

Obok komisji ekonomicznej istniał w Genui
specjalny komitet dla spraw pracy, w którym
Polska brała żywy udział, reprezentując oprócz
siebie również i państwa małej ententy. Szereg
wniosków i projektów polskich został tam przy-
jęty. Komitet pracy podkreślił wagę i znaczenie
współpracy szerokich warstw robotniczych męż-
czyzn i kobiet w dziele ekonomicznej odbudowy
świata i konieczność zarządzeń zmierzających do
walki z bezrobociem, stanowiącem dziś jedną z
największych klęsk całego świata.

KOMISJA TRANSPORTOWA.

Komisja transportowa, w której delegacja pol-
ska brała bezpośredni udział, zajmowała się spra-
wami dotyczącymi ulepszenia międzynarodowych
komunikacji lądowych i wodnych i uznała przede-
wszystkiem, że jest rzeczą pierwszorzędną
wagi, aby państwa europejskie dokładały i nadal
wszelkich wysiłków do odbudowy środków ko-
munikacji i do ułatwienia międzynarodowych
transportów, przyczem należy się kierować jedy-
nie względami handlowymi i technicznymi. Dalej
stwierdzono w powziętej rezolucji, że państwom
nie rozporządzającym dostatecznymi środkami do
odbudowy tych środków komunikacji należy dać
pomoc i że w tym celu państwa potrzebujące po-
mocy mogą zarządzać inspekcje, które będą prze-
prowadzane przez kompetentnych ekspertów.

W celu jak najspieszniejszego przywrócenia
międzynarodowych transportów co najmniej na
tak samo zadowalających warunkach jak przed
wojną, zostały zarządy kolei żelaznych francu-
skich zaproszone do zwołania konferencji przed-
stawicieli technicznych wszystkich zarządów ko-

lejowych Europy, celem stworzenia możliwie bli-
skiej współpracy, naturalnie bez pogwałcenia au-
tonomii poszczególnych sieci i bez mieszania się
do atrybucji egzystujących już międzynardo-
wych związków.

SPRAWY TERYTORJALNE I GRANICZNE POLSKI.

Wypada mi z kolei omówić nasze sprawy te-
rytorjalne i graniczne, z którymi w ciągu mojej
podróży miałem wielokrotnie do czynienia. Jak
wiadomo, art. 87. traktatu wersalskiego zaleca
głównym mocarstwom sprzymierzonym zadanie
ustalenia granic Polski tym traktatem nieokre-
ślonych. Zadanie to rozumieć należy nie tylko ja-
ko prawo, lecz także jako obowiązek tych mo-
carstw. Okoliczności sprawiły, że w ciągu trzech
lat, jakie nas dzielą od zawarcia traktatu we-
rsalskiego, Państwo polskie o otwartych w znacz-
nej części granicach, znalazło się w możliwości
i konieczności nie tylko określenia tychże i obro-
ny ich siłą własnego oręża, ale i regularnego ich
unormowania w drodze międzynarodowych tra-
ktatów, a specjalnie traktatu ryskiego, z za-
interesowaniem sąsiednimi państwami. W ten spo-
sób wypełniony już został istotny przedmiot od-
nośnego postanowienia traktatu w Wersalu, zgo-
dnie z jego duchem. Wszakże Rząd polski, jakkol-
wiek świadomy dokonanego już załatwienia spra-
wy naszych granic wschodnich, pozbawionego
dotąd jedynie formalnej sankcji mocarstw, dba
jednak o skrupulatne wykonanie postanowień
traktatu, na których opiera się niepodległość
państwa. Dlatego też uważał, że nie wygasi tytuł
głównych mocarstw sprzymierzonych do ozna-
czenia wschodnich granic Polski, lecz wyrazić się
powinien w formalnem usankcjonowaniu i uzna-
niu pokojowego i regularnie ustalonego obecnego
stanu rzeczy. Wnioskując na zasadzie różniów
przeprowadzonych z miarodajnymi czynnikami
na zachodzie, że nadchodzi chwila, by przygoto-
wać wypełnienie art. 87. traktatu w Wersalu,
nawiązał Rząd polski w tym względzie w kwiet-
niu urzędowe przedwstępne rokowania z rządami
francuskim, angielskim, włoskim i japońskim w
celu sprecyzowania terminu i procedury. Cel-
owość tego kroku potwierdzona została w Genui,
gdzie ułatwił mi on skuteczne odparcie zakusów
co do wniesienia naszych spraw granicznych
przed niekompetentne w tym względzie forum
konferencji. Stwierdzić tam mogłem z należytą
siłą, że Polska z uwagi na swoje słuszne prawa
rozważania tych kwestii się nie obawia, że prze-
mycać ich międzynarodowego usankcjonowania
pod przygodną formułką nie myśli i że sama
podjęła inicjatywę dokonania tej akcji na właści-
wej drodze. Obecnie sprawa uznania naszych
granic określonych traktatem ryskim znajduje się
w stadium wstępnego porozumienia się między
głównymi mocarstwami sprzymierzonymi. Rząd
polski ma na nią zwróconą najbaczniejszą uwagę
i utrzymuje swój postulat jej zgodnego z naszym
intereselem załatwienia.

SPRAWA MAŁOPOLSKI NIE BYŁA PORUSZANA.

Sprawa wschodniej części Małopolski nie by-
ła, mimo różnych usiłowań traktowana w jakiej-
kolwiek bądź formie na konferencji w Genui, nie

była też z mej strony za granicą przedmiotem żadnych zobowiązań, ani nawet wiążących rozmów. Stan prawny tej sprawy jest w głównych zarysach analogiczny do przedstawionego przed chwilą prawnego położenia sprawy naszych granic wschodnich. Rząd polski uważa, że suwerenność nad całą dziełnicą małopolską należy bez zastrzeżeń do Państwa Polskiego. Z chwilą uznania tego stanu rzeczy przez powołane do tego główne mocarstwa sprzymierzone, Rząd nie omieszka przedłożyć Sejmowi ustawodawczemu w Warszawie projektu ustawy, która by zapewniła narodowości zamieszkującej wschod. część Małopolski korzystanie w ramach samorządowych z najszerszych swobód, zgodnych z rozwojem tych narodowości i potrzebami całego Państwa.

SPRAWA WILEŃSZCZYZNY.

Nie mogę tu pominąć sprawy stosunków polsko-litewskich. Podobnie, jak czyniłem to stale na zachodzie w odpowiedzi na roszczenia rządu kowieńskiego do ziemi Wileńskiej, skonstatuję tutaj raz jeszcze, że w oczach Rządu polskiego przynależność Ziemi tej do Polski została ostatecznie przesądzona aktem złączenia dnia 22. marca br., opartym na nieskrepowanym wyrazie woli ludności miejscowej. Jedyną przeszkodą w nawiązaniu przyjaznych stosunków polsko-litewskich jest uporczywe niechęć się rządu kowieńskiego z tym faktem. Z naszej strony świadomości uczuć, jakie żywi naród polski do nar. litewskiego, nie cofniemy wyciągniętej doń każdej chwili i gotowej do pojednania dłoni. Co do mnie, mogę tylko z tej trybuny powtórzyć słowa wypowiedziane na ostatnim plenarnym posiedzeniu konferencji genueńskiej w odpowiedzi na nieuzasadnione groźby delegata litewskiego: Zgodnie ze swoim zobowiązaniem powziętem wobec Rady Ligi Narodów, Polska na Litwę nie napadnie, jesteśmy zawsze gotowi wejść z rządem litewskim w bezpośrednie rokowania celem unormowania dobrych stosunków sąsiedzkich, a nawet gotowi jesteśmy uznać rząd litewski de iure.

KONKLUZJA.

W konkluzji chciałbym wydatnie w kilku słowach, na czem polega moim zdaniem ujemny w ostatnich czasach postęp w położeniu naszych spraw terytorjalnych i granicznych. Widzę go nie tylko w zdjęciu spraw tych z porządku konferencji genueńskiej na skutek jasnego i stanowczego stanowiska zajętego przez nas i naszych przyjaciół, widzę niemniej ten postęp w okoliczności, że nasze sprawy terytorjalne i graniczne mogły być przez nas postawione już tylko, jako przedmiot sankcji głównym mocarstwom sprzymierzonym, samo bowiem rozstrzygnięcie tych spraw zostało dokonane bądź w drodze bezpośredniego układu z państwami ościennymi, bądź też w drodze wypowiedzenia się ludności. W końcu podkreślić wróciłem, że Rząd polski wyklucza możliwość dopełnienia przez mocarstwa tego ich ważnego zadania inaczej, jak zgodnie z wola Polski i przy pełnym współdziałaniu.

POLSKA NA ARENIE MIĘDZYNARODOWEJ.

Wzmiankowałem już w moim przemówieniu rozszerzenie się i korzystne ułożenie międzynarodowych stosunków Polski z okazji konferencji genueńskiej. Chciałbym tu w krótkich słowach scharakteryzować nasze obecne stosunki z obcymi rządami. Zacznę od Włoch.

TRAKTAT Z WŁOCHAMI.

Do Włoch zbliżyła nas w ciągu konferencji wspólna troska i wspólne zabiegi o jej możliwie pomyślny rezultat. Niezależnie od obrad ogólnych doprowadzony też został w Genui do skutku układ handlowy polsko-włoski drugi z rzędu nasz układ gosp. z wielk. mocarstwem, który przyczynił się niewątpliwie w drodze ożywienia i utrwalenia stosunków ekonomicznych między obu krajami do zacieśnienia się węzłów wzajemnej sympatii.

WSPÓLPRACA Z FRANCJĄ.

Miałem już sposobność mówić tutaj o ścisłej współpracy, jaka łączyła nas w Genui z delegacją francuską. Współpraca ta była naturalnym wyrazem sojuszu polsko-francuskiego, opartego nie tylko na tradycyjnej i głębokiej przyjaźni obu narodów, ale i na wspólności ich najistotniejszych

interesów. Polityk będącej wykładnikiem tego stosunku trzyma się Rząd polski niezmiennie i trzymać się będzie i na przyszłość.

STOSUNEK SERDECZNY Z BELGIĄ.

Rad jestem, że mogę tu podkreślić serdeczny stosunek, jaki łączy nas z Belgią, a który znalazł swój wyraz w konkretnej współpracy i w trwałym zbliżeniu, uświęconem na konferencji genueńskiej.

POLSKA I ANGLIA.

W ciągu ostatniego okresu rząd angielski, jak to z żywym zadowoleniem mogłem skonstatować, wykazał względem nas lepsze i pełniejsze zrozumienie nie tylko naszych potrzeb i naszego położenia, ale także czynnej i pokojowej roli Polski. Przekonać się o tem mogłem osobiście w przyjaznych rozmowach z angielskimi mężami stanu, których oświadczenia w starannej chowam pamięci. Za obław szczególnie pomyślny poczytuje ujawnienie wobec mnie kilkakrotnie z autorytatywnej strony angielskiej zdecydowanej woli Anglii utrzymania solidarności między państwami sprzymierzonymi, które w oczach Rządu polskiego jest najlepszą gwarancją pokoju i odbudowy ekonomicznej oraz zabezpieczenie obecnego ustroju Europy.

POLSKA I JAPONJA.

Z prawdziwą przyjemnością mogliśmy się przekonać w Genui, że z Japonią łączy nas nie tylko stosunki wzajemnej sympatii, ale i możliwość konkretnej i korzystnej współpracy politycznej i gospodarczej.

POROZUMIENIE Z MAŁĄ ENTENTĄ I PAŃSTWAMI BAŁTYCKIMI.

Nasze porozumienie z małą ententą wydało w Genui nadzwyczaj pomyślny skutek. Było ono nowym dowodem znaczenia i siły solidarności w międzynarodowych stosunkach, której sam przykład niemniej, jak i czynna akcja czterech, opartych na porozumieniu rządów oddziaływały niewątpliwie korzystnie na rozwój prac konfer. i układ wspólnych stosunków. Nie mogę też pominąć tutaj dodatniej naszej współpracy z państwami bałtyckimi.

STOSUNEK DO PAŃSTW NEUTRALNYCH.

Z tak zw. państwami neutralnymi, a w pierwszym rzędzie ze Szwajcarią i Holandią łączyły nas również w Genui wspólne wysiłki w kierunku pomyślnego wyniku prac ogólnych. Jestem przekonany, że z państwami temi zacieśnione nie od dzisiaj węzły przyjaźni przyniosą nam w przyszłości niemniej korzystne wyniki, — jak nasze współdziałanie na terenie genueńskim.

POLSKA I NIEMCY.

Nie wahałem się skorzystać ze sposobności, by omówić z Niemcami obecny stan naszych wzajemnych stosunków. Spotkałem się z ich strony z oświadczeniem, że wobec definitywnego załatwienia sprawy śląskiej rząd niemiecki wyraża swą gotowość wszczęcia rokowań, mających ustalić normalne warunki współżycia gospodarczego Polski, i że przystąpił do zniesienia zakazów wywozowych, naruszających traktat wersalski. W tych warunkach sędzę, że te różnolite i rozległe rokowania gospodarcze polsko-niemieckie będą się mogły rozpocząć w bliskim czasie. Z naszej strony stwierdzać tu pragnę, że w ramach ścisłego wykonania obowiązujących traktatów i uszanowania istniejącego stanu rzeczy Niemcy napotkają zawsze w Polsce sąsiada gotowego do normalnej współpracy.

LINJA POLITYCZNA RZĄDU POLSKIEGO.

Wysoki Sejmie! Obecne położenie wewnętrzne i międzynarodowe Polski pozwoliło wyjść naszej polityce zagranicznej poza ciasne ramy własnych i bezpośrednich interesów państwowych i okazać zrozumienie i czynne zainteresowanie się dla wszelkich zagadnień polityki światowej. Dlatego niech mi wolno będzie zakończyć niniejsze exposé kilku uwagami o poglądzie Rządu polskiego na te sprawy. Polska odczuwa silnie, niż ktokolwiek inny potrzebę ogólnego i trwałego pokoju, jako nicodzownego warunku stabilizacji międzynarodowych stosunków i gospodarczej od-

budowy Europy. W naszym przekonaniu to wielkie dzieło oprzeć się może tylko na utrzymaniu w mocy obowiązujących traktatów. To też, trzymając się konsekwentnie swej dzisiejszej linii politycznej, Rząd polski będzie i nadal przeciwdziałał wszelkimi siłami prądom, zmierzającym do utworzenia w Europie nowych konstelacji politycznych, opartych na nowym programie i zmienionych podstawach. Mówiąc to, nie mam na myśli tylko wielkich mocarstw. Obchodzi nas również rozkład sił i stosunków w Europie środkowej, jako tej części naszego kontynentu, która przeszła od wielkiej wojny największe przeobrażenia polityczne i gospodarcze. Stosunek nasz obecny do państw małej ententy, oparty na indywidualnym i równym z niemi zbliżeniu, ujęty w formie kolektywnego współdziałania, wydał widoczny i nadspodziewanie pomyślny rezultat. — Rząd polski sędzi, że stosunek ten nie przestanie i nadal być czynnym wykładnikiem polityki pokojowej, zmierzającej do utrzymania istniejącego i zawarowanego traktatowo stanu rzeczy w Europie środkowej. Ze szczególnie zainteresowaniem odnosi się Rząd polski do położenia Austrii, której gospodarstwo trudności miałem ostatnio sposobność bliżej poznać osobiście. W ocenie poważnych konsekwencji politycznych i społecznych, jakie miechy mogły w międzynarodowych stosunkach trudności przewożenia przez Austrię. Rząd polski nie omieszka zgodnie z zasadniczym programem swej polityki zewnętrznej współdziałać w tej sprawie z czynnikami, którym zależy na utrzymaniu ładu i pokoju w Europie środkowej. Niemniej przejęty jest Rząd polski świadomością koniecznej i rychłej sanacji stosunków na wschodnich kresach Europy. Złożywszy tego dowody w ciągu konferencji genueńskiej, nie cofnie się on przed dalszą akcją, którą by miała na celu umożliwienie solidarnego przyjscia z pomocą ludności Rosji, oraz przygotowania powrotu tego kraju do niezbędnej gospodarczej współpracy z innymi państwami Europy.

Wysoki Sejmie! Przedstawiłem działalność naszą na konferencji w Genui, sprawę naszych granic, nasze obecne położenie polityczne i międzynarodowe ustosunkowanie. Dałem wreszcie obraz poglądu Rządu na ogólną sytuację w polityce międzynarodowej i nakreśliłem jego zamierzenia na przyszłość, w dziedzinie jego polityki zewnętrznej. Ocena wartości i skutków działalności Ministra spraw zagranicznych nie do mnie należy. Sędzę jednak, że wolno mi w poczuciu spełnionego obowiązku stwierdzić spokojnie, iż wraz z delegacją polską w Genui dołożyłem wszelkich starań, by wykazać światu rolę i zadania Polski, a imię jej postawić wysoko.

Obrady Sejmu.

UCHWALENIE MONOPOLU TYTONIOWEGO.

Warszawa. (PAT.) Sprawozdanie z posiedzenia sejmowego z dnia 1. czerwca 1922.

Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu, które się rozpoczęło około godz. 11 przed południem, przystąpiono do trzeciego czytania ustawy o monopolu tytoniowym. P. Wierzbicki polemizuje z wywodami sprawozdawcy i Ministra skarbu, podkreślając, że jego najważniejszy zarzut przeciwko monopolowi nie został obalony, a mianowicie, że dochodowość monopolu w okresie obecnym nie ma nic wspólnego z dochodowością w okresie przedwojennym. W obecnych naszych stosunkach potrzebna jest rozumna polityka skarbowa, a tą rozumną polityką w odniesieniu do tytoniu jest tylko system akcyzowy. Mowca uważa za aksjomat, że monopol nie umie sprzedawać i czyni zarządowi monopolu zarzut, że nie dopuszczając do rozwoju prywatnego przemysłu utrudnia tylko pracę Rządowi. Mowca kończy oświadczeniem, że ani sprawozdawca, ani Minister skarbu nie przekonali go o celowości monopolu tytoniowego.

P. Bigoński przemawia przeciwko monopolowi i wykazuje szczegółowo, jak mało monopol pomoże do zaopatrzenia inwalidów i wdów.

P. Brun występuje gorąco w obronie praw własności zagrożonych przez monopol. Zgłasza też poprawkę w sprawie odszkodowań w razie wprowadzenia monopolu.

P. Lewandowski wnosi poprawkę żądając zakazania używania do tytoniu wszelkich szkodziwych przymieszek.

P. Gdyk wnosi poprawkę do par. 26., zabraniając uprawy tytoniu dla własnej konsumpcji.

P. Diamand wnosi do art. 55. poprawkę, aby fabrykanci, którzy w czasie przejściowym będą prowadzili swe fabryki, nie mieli swobody zakupu tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Przemawiali następnie w tej sprawie pp. Hryckiewicz, Kotula i Rosset. Ten ostatni zwalcza monopol, jako niesympatyczny społeczeństwu, gdyż, zdaniem mowcy, monopol jest zawsze importem, wolny handel zaś eksportem.

Sprawozdawca p. Kędzior: Odnosnie do postawionych poprawek proponuję przywrócenie art. 1. wedle projektu rządowego i komisji. Zgadza się na poprawkę klubu mieszczańskiego do art. 17., aby Minister skarbu nie wydzierżawiał monopolu, ani też nie oddawał go w administrację bez zezwolenia Sejmu, popieram poprawkę p. Diamanda do art. 55., proponującą, aby fabrykanci w czasie przejściowym mogli przerabiać tytoni tylko na rachunek monopolu i jedynie z materiału dostarczonego przez monopol, popieram poprawkę p. Moraczewskiego, aby robotnikom, którzy nie znajdują zajęcia w państwowych zakładach przyznać nie 3-miesięczne, lecz 6-miesięczne odszkodowanie, w końcu popieram wniosek pp. Federowicza i Osieckiego, aby na wypadek przyjęcia art. 6. w myśl wniosku p. Moraczewskiego, skreślić art. 16. w sprawie placenia emerytur robotnikom, którzy państwu nie służyli, gdyż byłoby to monstrualnem obciążeniem skarbu. Wszelkim innym poprawkom się sprzeciwiam.

Na tem dyskusję wyczerpano i przystąpiono do głosowania.

Art. 1. przywrócono w myśl poprawki pp. Osieckiego, Kędziora i Federowicza w brzmieniu komisji. Głosowanie odbyło się imiennie przez wywoływanie posłów z listy. **193 głosów padło za, 186 przeciw monopolowi.** Przyjęto poprawkę Z. L. N. do art. 17. w tym duchu, że oddanie monopolu nie może nastąpić bez zgody Sejmu, a tak samo bez zgody Sejmu nie może nastąpić dzierżawa dochodów monopolowych. — Przyjęto poprawkę p. Diamanda do art. 55., aby fabryki prywatne w czasie przejściowym mogły przerabiać tylko materiał dostarczony im przez zarząd monopolu. Do art. 98. przyjęto pierwszą część poprawki Z. L. N., tej treści, że należność za odstąpione skarbowi narzędzia i materiały wypłaca się gotówką (183 głosami przeciw 177). Przyjęto poprawkę p. Moraczewskiego do art. 60., aby odszkodowanie dla robotników, którzy stracili zajęcie wynosiło 6-miesięczny zarobek.

Marszałek zwraca uwagę, że uchwała ta nie jest zgodna z konstytucją, bo fabrykanci wywłaszczeni musieliby ewentualnie jeszcze dopłacić. Wyjściem może być wniosek p. Federowicza o skreślenie całego art. 60. W głosowaniu imiennem 270 głosami przeciw 73 uchwalono wniosek p. Federowicza, t. zn., że art. 60. został skreślony.

P. Rataj sprzeciwia się enuncjacji p. Marszałka.

P. Moraczewski przeciwko treści enuncjacji p. Marszałka nie ma nic do zarzucenia, zastrzega się atoli przeciwko temu, jakoby jego poprawka sprzeczną była z konstytucją. Poprawka do art. 61. domagająca się, aby ustawa obowiązywała narazie tylko na terytorjum b. zaboru austriackiego, a dopiero od r. 1929 w całym państwie, została odrzucona. W końcu głosowano nad całą ustawą i **przyjęto ją 185 głosami przeciw 177.**

Na tem obrady przerwano.

Następne posiedzenie Sejmu odbędzie się we czwartek po Świątach.

Z komisji sejmowych.

USTAWA O OCHRONIE LOKATORÓW.

Warszawa. (PAT.) Komisja prawnicza w drugim czytaniu przyjęła ustawę o ochronie lokatorów. — Ponadto przyjęty został dodatek do art. 10., opracowany przez podkomisję. — W myśl tego dodatku właściciel domu ma prawo wypowiedzieć mieszkanie lokatorowi celem

osobistego w niem zamieszkania — lub w celu umieszczenia w niem swoich dzieci, które wstąpiły w związek małżeński, obowiązany jest jednak zwrócić lokatorowi kosztą przeprowadzki i dostarczyć mu mieszkania równowartościowego co do obszaru, jakości i położenia dzielnicowego. Ponadto, w myśl poprawki **nie wolno wyznaczyć lokali polskich władz rządowych**, inwalidom wojennym, wdowom i sierotom po zabitych na wojnie, począwszy od 1. sierpnia 1914. Jeżeli właściciel do opróżnionego lokalu nie wprowadzi się w ciągu jednego miesiąca albo też w ciągu roku odstąpi lub wynajmie ten lokal komu innemu, musi zapłacić odszkodowanie równające się dwukrotnemu całorocznemu komornemu. Mnożniki uchwalone przez komisję komorną będą miały zastosowanie od 1 stycznia 1923. Natomiast **od 1. lipca 1922 do stycznia 1923** będą obowiązywały następujące mnożniki: za mieszkanie do 6 pokoi mnożnik powiększa się 20-krotnie, za mieszkanie powyżej 6 pokoi 30-krotnie, za mieszkanie na hotele, pensjonaty, pokoje umeblowane 40-

krotnie, za składy oraz lokale handlowe i przemysłowe 60-krotnie. Te podwyżki będą obowiązywały w roku bieżącym od 1. lipca do 1. paźdz., natomiast w następnym kwartale tj. od paźdz. do stycznia obowiązywać będą podwyżki w następujących kategoriach: gdzie obowiązywał mnożnik 20-krotny, obowiązywać będzie 30-krotny, gdzie dotychczas 30-krotny — 40-krotny, zamiast 40-krotnego — 50-krotny, a zamiast 50-krotnego mnożnik 80-krotny, przyczem obliczenia będą dokonywane wedle kursu rubla w stosunku do 2'16 Dalej postanowiono, że w **okresie od lipca br. do stycznia 1923** obowiązywać będą świadczenia przewidziane w art. 5 ustawy o ochronie lokatorów z tą zmianą, że wynagrodzenia siróża będą przekładane na lokatorów nie w połowie, lecz w całości, licząc od dnia 1. kwietnia br. Cała nowela ma wejść w życie od 1. lipca br. i obowiązywać będzie na całym obszarze Rzplitej z wyjątkiem województwa śląskiego i wileńskiego. Trzecie czytanie projektu ustawy rozpocznie się na najbliższem posiedzeniu.

Terror niemiecki na Górnym Śląsku.

Katowice. (PAT.) Terror niemiecki w Głiwicach wobec robotników polskich przybiera rozmiary coraz groźniejsze. — Uzbrojone bandy krążą od fabryki do fabryki, bijąc Polaków i zmuszając ich do opuszczenia pracy. — „Sztandar Polski“, wychodzący w Głiwicach, pisząc o tych gwałtach czyni uwagę: Gwałty niemieckie mogą mieć jak najfatalniejsze następstwa dla Niemców w przyszłym województwie, gdzie robotnicy niemieccy będą musieli ustąpić miejsca Polakom, wygnanym z niemieckiej części Górnego Śląska.

Katowice. (PAT.) W Głiwicach w dalszym ciągu bandy bojówek niemieckich dokonywują napadów na robotników polskich, przyczem policja niemiecka przypatruje się biernie tym zajściom.

Katowice. (PAT.) Niemiecki związek zawodowy zebrał się wczoraj na naradę, celem zajęcia stanowiska wobec ostatnich zająć w Głiwicach i Katowicach. — Postanowiono wydać odezwę, wzywającą do spokoju, zaznaczyć jednak należy, że Niemcy usiłują zwalić na Polaków całą winę zająć w Głiwicach.

Katowice. (PAT.) Noc ze środy na czwartek zeszła w Głiwicach, a zwłaszcza w okolicy Sobieszowa niespokojnie. Polacy przeżywali tragiczne chwile. Do ogrodu proboszcza rzucono kilka granatów ręcznych. Do mieszkania Polaka Dennera wpadła uzbrojona banda i zamordowała go oraz ciężko zraniła jego 17 letniego syna. Robotnicy polscy, wracający w nocy do pracy zostali ciężko pobici. — Ludność polska Głiwic i przedmieść masowo ucieka — na polskie terytorjum Śląska. — Bojówki niemieckie, których pierwsze napady uszły bezkarnie występują w sposób coraz gwałtowniejszy — Rozogoryczenie wśród Polaków wzmagają się, mnożą się wypadki odwetu, czemu jednak starają się zapobiec polskie organizacje. — Podobno władze koalicyjne zamierzają ogłosić dziś stan oblężenia w całym okręgu przemysłowym. — O terrorze i gwałtach niemieckich wobec Polaków donoszą także z Zabrze — Żołnierze i bandy uzbrojone w rewolwery i granaty ręczne napadają tam na Polaków na ulicach i w mieszkaniach. — W sobotę Niemcy umożliwili zabawę Sokola, poczem zgromadzili się w wielkiej liczbie przed mieszkaniem dra Habora, byłego polskiego komisarza plebiscytowego na powiat zabrski. Dr. Habor musiał się ratować ucieczką.

Katowice. (PAT.) — Naczelna Rada ludowa górnośląska ogłosiła odezwę uspokajającą jednostki podniecone i wstrzymującą je od czynów nierozważnych. — Odezwa między innymi głosi: Pamiętajcie o tem, że każde wystąpienie przeciwko mieniu mieszkańców naszej części Górnego Ślą-

ska jest niszczeniem majątku naszego kraju. Zachodzi poatem jeszcze obawa, że na wypadek niepokojów nastąpić może odroczenie przejęcia kraju przez władze polskie, a oto właśnie prowokatorom niemieckim chodzi. Do tego dopuścić nam nie wolno.

Katowice. (PAT.) Wszystkie związki zawodowe polskie i niemieckie ogłosiły odezwę potępiającą wypadki terroru i wzywającą do utworzenia stałej komisji, złożonej z przedstawicieli polskich i niemieckich celem usunięcia wybrków aktów terroru i gwałtów. — Po za tem komisja ta ma umożliwić uchodźcom powrót do dawnych miejsc pracy. — Odezwa zwraca się wreszcie do wszystkich robotników, urzędników i Rad zakładowych z prośbą, aby zakomunikowały swej organizacji zawodowej każdy wypadek jakiegokolwiek wybrków lub terroru.

Katowice. (AW.) Napady na Polaków wznowiły się w powiatach Strzeleckim, Opolskim i Zabrzskim. Cała polska ludność G. Śląska z niecierpliwością oczekuje wkroczenia wojsk polskich. Wielu Niemców znanych ze swej działalności hakatystycznej likwiduje swe interesy i wyjeżdża do Niemiec. Książę Hohenlohe nakazał administracji swego majątku w lublinieckim zachowywać się lojalnie wobec władz polskich.

Katowice. (PAT.) Bandy orgeszowców napadły onegdaj na wieś Karpowice, Zawadkę i Sierpno, bijąc i rabując Polaków. W Sierpnie Niemcy spalili dwie zagrody polskie.

Wczoraj popołudniu oddział orgeszowców w sile 200 ludzi napadł na Rudę po polskiej stronie Śląska. Niemcy zaatakowali Rudę przy pomocy karabinów maszynowych wzdłuż rzeki Bytomki, która stanowi przyszłą granicę polsko-niemiecką. Orgeszowcy opanowali część Kuźnicy rudzkiej i zajęli szpital gwarecki, przyznany Polsce. Straż gminna rudzicka oraz miejscowa policja plebiscytowa starały się odeprzeć atak, jednakże siły ich były za szczupłe. Wedle dotychczasowych doniesień, w Rudzie zabito 12 osób, 27 rannych. Władze koalicyjne wystąpiły na pomoc oddział złożony z 60 policjantów, jednakże pomoc ta okazała się niewystarczająca. Wieczorem miało wysłać oddział wojsk koalicyjnych.

W nocy ze środy na czwartek straż gminna w Biskupicach w powiecie zabrskim zatrzymała jadący z Bytomia do Zabrze samochód, wiozący 6 orgeszowców, którzy mieli przy sobie 21 karabinów oraz zapas amunicji. Trzech orgeszowców zdołało zbiec, dwóch aresztowano, szofera zaś zastrzelono, ponieważ na wezwanie nie zatrzymał samochodu. Stwierdzono, że magazynu broni tego oddziału, do którego należeli aresztowani, znajduje się w Bytomiu.

Głos francuski o proteście dr. Schiffera.

Paryż. (PAT.) W związku z protestem dr. Schiffera przeciwko podziałowi G. Śląska „Temps“ w artykule wstępnym wyraża ubolewanie z powodu stale wysuwanych przez Niem-

cy protestów przeciwko podziałowi dokonany w sposób jak najbardziej bezstronny. „Temps“ uważa wystąpienie Schiffera jako ostrzeżenie dla Francji i groźbę zarówno dla interesów angli-

KRONIKA.

Kalendarz: Sobota, 3 czerwca. Rz.-kat.: Kłodydz. — Gr.-kat.: Sub. Zadusz. — Słowiański: Branmiła.

skich jako też interesów samego narodu niemieckiego. Przy tej sposobności dziennik wyraża zadowolenie z powodu objęcia kierownictwa spraw zagranicznych przez Balfoura, który jest przedstawicielem Anglii w Lidze narodów i odegrał wybitną rolę w dziele podziału G. Śląska, oraz wie doskonale, że Polakom przysługują w pełni prawa do terytorjum, które im zostało przyznane. Dziennik wyraża w końcu zapatrywanie, że niepokoi na terytorjum G. Śląska mogłyby się stać zarzewiem wielkiego pożaru europejskiego. Zdaniem „Tempsa“ i w interesie pokoju leży, aby L. George niezwłocznie zaprzeczył wszelkim pogłoskom o zamierzonej zmianie granicy polsko-niemieckiej.

Coraz silniejsze wrzenie we Włoszech.

Bolonja. (PAT.) Faszyci, którzy przybyli tu z różnych części kraju zniszczyli tor kolejowy łączący szereg miejscowości, oraz zaatakowali gmach prefektury. Faszyci z Modeny do Bolonji, podpalił po drodze budynki zajmowane przez socjalistów, oraz poprzecinali przewody telegraficzne i telefoniczne. W walkach, które się wywiązały kilka osób zostało zranionych. Prezydent ministrów Facta wydał energiczne zarządzenia celem przeciwdziałania koncentracji faszystów i uniemożliwienia im posirwania się ku innym prowincjom.

Bolonja. (PAT.) Akcja prowadzona w ostatnim czasie przez faszystów ma na celu skłonięcie rządu do odwołania z zajmowanego stanowiska prefekta policji w Bolonji, obwinionego przez faszystów o stronniczość w stosunku do socjalnych demokratów.

Bolonja. (PAT.) Przyszło do nowych starć z faszystami. Faszyci podpalił dwa dalsze domy robotnicze.

O przyszłość Irlandji,

Leajfeid. (PAT.) W Izbie gmin Churchill złożył sprawozdanie o sytuacji w Irlandji. Mowca zaznaczył przede wszystkim, że rząd irlandzki oczekuje, iż naród irlandzki skorzysta z danej mu przez ustawę samorządową możności szczerego wypowiedzenia swej woli. Naród irlandzki musi uwierzyć w dobrą wolę rządu angielskiego, który pragnie przede wszystkim dojsca do pojednania i zgody z całą Irlandją. Jeżeli stronictwo republikańskie w dalszym ciągu dążyć będzie drogą teroru do narzucenia ludności swoich hasel, stanie się rzeczą zupełnie niemożliwą, by naród irlandzki mógł się swobodnie wypowiedzieć za przyjęciem czy też odrzuceniem traktatu z Anglią. Pomyślnie rozwiązanie sprawy irlandzkiej zależy od zgodnej i przyjaznej współpracy tej części południowej i północnej. Następnie Churchill wyraził obawę, że układ pomiędzy De Valerą a Collinsem jako sprzeciwiający się zasadom traktatu angielsko-irlandzkiego tę współpracę bardzo utrudni. Wybory przeprowadzone w podobnych warunkach nie będą miały żadnej wartości. W końcu Churchill zaznaczył, że nie przypuszcza, aby rząd prowizoryczny zawierając układ działał w złej woli, gdyż w tym wypadku zawiodłby pokładane w nim zaufanie rządu angielskiego, oraz naraziłby na szwank dobre imię Irlandji.

Leafield. (PAT.) Greffith i Collins oraz inni ministrowie irlandzcy w związku z trudną sytuacją jaka się wytworzyła po zawarciu przez nich układu z De Valerą, oświadczyli, że droga obrona przez nich była jedynym środkiem do wprowadzenia w życie traktatu, oraz że dołożą wszelkich starań, aby traktat ten stał się prawdziwym aktem zgody i pojednania.

Tydzień dzieci.

Już do wrót puka. Ma on pokryć na rok cały zapotrzebowanie TOM, dać możność utrzymania przytulików, poradni, Ochronek, wysyłki dzieci na wieś i t. d. Niech przez pamięć o tem posypia się datki jaknaobfitsze, niech każdy na co stać go złoży w ofierze polskiemu dziecku.

— Hojny dar p. Ponikowskiego. W ubiegłych kilku dniach mieszkańcy Krakowa mieli sposobność przyglądać się maszerującym po Krakowie dzielnyemu orężom z około 300 osób złożonym, które z pieśnią na ustach, a radością w oczach zwiedzały osobliwości naszego miasta. Byli to uczniowie gimnazjum państwowego byłych wojskowych z Warszawy. Każdy z uczestników wycieczki broił przez kilka lat swą pierś i krew serdeczną całości Ojczyzny, prawie każdy z nich w walce z bolszewikami był rannym, a spotykało się i takich wśród nich, którzy w ostatnich walkach stracili ręce. Była to więc jedyna w swoim rodzaju wycieczka bohaterów obrońców, serdecznych naszych żołnierzyków, którzy przybyli do gród Krakowa, by zwiedzić przeszławną pamiątkę serca Polski. Do koła organizacja tej masowej wycieczki była kierownictwem dyrektora zakładu p. dr. Włodzimierza Galeckiego. Razem z uczniami przybyła nieznaną naszemu miastu instytucja humanitarna tej szkoły, zwana „Kolem opieki nad młodzieżą“ ze znanym w sferach Warszawy obywatelem i przemysłowcem, prezesem Julianem Szrotem i jego małżonką na czele. Członkowie Koła, tak panie jak i panowie, przyjechali tu z uczniami, by być dla nich opieką, pomocą i zajmować się przygotowaniem i rozdzielaniem posiłku. Ponieważ wśród młodzieży gimnazjum byłych wojskowych w Warszawie znajduje się ogromny procent uczniów nie mających żadnych środków utrzymania, przeto p. Prezydent Ministrów, po zwiedzeniu tego wzorowego gimnazjum, ofiarował z własnych funduszy 300 000 Mk. na koszt wycieczki dla najbiedniejszych. Dzięki tej subwencji wycieczka mogła się odbyć.

— Konsul belgijski oglądał onegdaj z żywym zainteresowaniem na placu Targów wschodnich roboty przygotowawcze pod budowę nowych hal targowych i nawiązał renowania z kierownictwem Targów w sprawie wniesienia osobnego zbiorowego pawilonu dla wystawców belgijskich.

— Budowy nowej hali targowej na placu Targów Wschodnich, podejmuje się „Polskie Tow.“ budowlane, a odnośna umowa ma być w tych dniach sfinalizowana. Hala ta zajmie 5400 m. kw. powierzchni i stanie na osi u zbiegu alei wyjazdowej ku drodze stryjskiej z główną aleją placu wystawowego i tak zwaną aleją Michalskiego i będzie dwoma swymi skrzydłami przypierać do obu tych alei. Środek budynku ma mieć kształt półkolistej łuku walącego, w którego otoku wolna i otwarta przestrzeń przeznaczona będzie pod wystawę maszyn rolniczych. Środek budynku otoczony kolumnadą i podciesiami służyć będzie ekspozycjom ciężkiego przemysłu metalurgicznego. Skrzydła zawierające będą po dwie hale, podzielone na korytarze, z których każdy z osobna urządzona będzie w ten sposób, aby zwiedzająca Targi publiczność mogła z zewnątrz swobodnie oglądać wystawione w niej ekspozycje, z drugiej zaś strony by wystawca mógł wewnątrz bez przeszkód konferować z interesentami w odgradzonym od natłoku przedziale. Za pomocą systemu ruchomych zapuszczanych stor da się każda korytarz z osobna w każdej dowolnej chwili zamknąć, co uchroni wystawców od niebezpieczeństwa szkody i kradzieży.

— Polskie Tow. emerytów, wdów i sierót po urzędnikach państwowych odbyło w dniu 28 maja b. r. walne zgromadzenie przy licznych udziałach członków. Zagaiwszy zebranie i oddawszy cześć zmarłym kolegom, wyłuszczył prezes radca J. B. Chołodecki przykre położenie materialne emerytów, wdów i sierót i wskazał zarazem na zabiegi czynione u władz w celu ulżenia ich dol. Zabiegi te zostały częściowo uwieńczone pomyślnym rezultatem. Dalza praca jest w toku i wymaga skupienia sił przez liczne przysiępowanie interesowanych do zrzeszenia. Szczegółowe postulata referował prezydent Jan Kiljan i postawił odpowiednie wnioski, nad którymi wywiązała się żwawa dyskusja. Po uchwaleniu licznych wniosków, przeprowadzono wybór nowego wydziału podług propozycji komisji-matki.

— Ze Związku społeczno-narodowego. Posiedzenie społeczno-narodowego klubu radnych miasta odbędzie się jutro, w sobotę, 3 b. m. o godzinie 5 popołudniu w kawiarni „Renaissance“.

Zebranie członków Związku społeczno-narodowego odbędzie się w sobotę, d. 3 b. m., o godzinie 6 wieczorem w pokoju klubowym kawiarni „Renaissance“.

Posiedzenie zarządu lwowskiego Związku społeczno-narodowego odbędzie się w poniedziałek, d. 5 b. m., o godz. 10:30 w „Romie“.

— Druga wystawa prac uczestników kursu robót (wycinanki, roboty w glinie, tekturze i kartonie), urządzona staraniem „Ogniska“ Związku P. N. S. otwartą będzie w dniach 3, 4 i 5 b. m. w sali gimnastycznej szkoły męskiej im. Staszica ul. Skarbowska w godzinach od 9—1 i od 4—6. Nauczycielstwo zaprasza się do zwiedzenia. Uczniowie mogą również zwiedzać wystawę pod przewodnictwem nauczycieli.

— Pobór materiałów tytoniowych. Dyrekcja okręgu skarbowego we Lwowie ul. Podwale 3 ogłasza: Urzędy i instytucje pobierające materiały tytoniowe ua asygnaty w inwalidzkim sklepie tytoniowym przy ul. Batorego 34 a), zechcą wnieść zgłoszenia na pobór w powyższej dyrekcji do dnia 14 asygnaty zaś należy realizować do dnia 20 każdego miesiąca.

— Komunikacja powietrzna między Warszawą a Paryżem. Od dnia dzisiejszego rozpoczął się normalny stały ruch komunikacji powietrznej między Warszawą a Paryżem przez Pragę i Wiedeń. Aeroplany wyruszają codziennie o godz. 8 rano z Pola Mokotowskiego.

Ks. Kardynał Prymas Dalbor zapadł na zapalenie opłucnej. Przebieg choroby jest normalny.

— Ks. prałat Zygmunt Ledóchowski, kanonik kapituły olomunieckiej, przybył do Lwowa, by zachęcić nasze sokółstwo i harcerstwo do udziału w zlocie czeskich „Orlów“, największego stowarzyszenia katolickiego w państwie czesko-słowackim, mającego na celu wychowanie młodzieży w duchu katolickim. Zlot orelski odbędzie się w dniach 11—15 sierpnia b. r. w Bernie morawskim.

— Poseł Władysław Grabski zrzekł się piastowanego mandatu do Sejmu z okręgu łowickiego. Powodem ustąpienia jego z arony sejmowej stała się uchwała klubu Związku lud. nar., obowiązująca absolutnie wszystkich posłów tego klubu do głosowania przeciw monopolowi. Władysław Grabski w swoim czasie, jako Minister skarbu, pierwszy zainicjował ustawę o monopolu tytoniowym, skoro więc jego stronicy polityczni odmienną poszli drogą, przesłał Marszałkowi Sejmu pismo, zawiadamiające o zerwaniu się mandatu.

— Pogrzeb s. p. Aleksandra Skarbka. Czytelnia akademicka, Bratnia pomoc Uniw., Tow. wzajemności medyków, Biblioteka słuch prawa wzywają swych członków do gremjalnego udziału w pogrzebie. Punkt zborny w sobotę, 3 b. m. o godz. 10 rano przed domem akad. przy ul. Łozińskiego.

Związek Obrońców Lwowa z listopada 1918 r. wzywa wszystkich Obrońców Lwowa do gremjalnego udziału w pogrzebie s. p. Aleksandra Skarbka. Punkt zborny 3 czerwca w sobotę o 10 przed południem na placu Marjackim pod figurą Matki Boskiej.

Wydział Tow. uczestników powstania r. 1863/4 zaprasza wszystkich kolegów do wzięcia udziału w pogrzebie członka honorowego Tow., hr. Aleksandra Skarbka. Miejsce zebrania przed kościołem OO. Bernardynów w sobotę o godz. 10:45 rano.

— Na Górny Śląsk w Warszawie odbywa się wielka kwesta na rzecz narodowo-kulturalnej pracy w tej części G. Śląska, która w krótkim już czasie zjednoczy się z Macierzą polską. Sprzedawane będą znaczki z napisem „Oczyszczajmy G. Śląsk z rdzy niemieckiej“.

— Głód w Rosji. Do dnia 5 maja na samym tylko półwyspie Krymskim zmarło z głodu 60.000 ludzi, w tem 60 proc. dzieci.

— Zjazd kupiectwa we Lwowie. Na poniedziałek 5 b. m. godz. 10 zwołuje Lwowskie Stowarzyszenie Kupców Zjazd delegatów wszelkich istniejących Stowarzyszeń kupieckich we Wschodniej Małopolsce, z następującym porządkiem dziennym: 1. Wybór prezydium i zagajenie, 2. Organizacja na prowincji, 3. Stworzenie Centralnego Związku kupieckiego dla Wschodniej Małopolski z siedzibą we Lwowie, 4. Podatki, 5. Obecny stan ekonomiczny kupiectwa a kredyt, 6. Wnioski. Zjazd ten odbędzie się w lokalu Lwowskiego Stowarzyszenia przy ul. Hutarskiej 6. Celem tego Zjazdu jest obudzenie życia organizacyjnego na prowincji oraz zastanowienie się nad podniesieniem życia ekonomicznego kupiectwa Wschodniej Małopolski.

Ofiary i pokwitowania

(złożone w Administracji).

Na pomnik Konopnickiej zebrane na obchodzie 3 Maja w ochronce fra. T. Rutowskiego 77 Gabrjelowce 4.187 Mk.

Wydawnictwa Ministerstwa Wyznań Religij- nych i Oświecenia Publicznego.

Programy nauki w szkołach powszechnych (wyd. 2-g e)
Programy nauki w gimnazjum państwowem.
Programy nauki w Seminarjum państw.: Botanika i
Zoologia
Spis podręczników szkolnych dla gimn. państwowego
na rok 1922/23.
Spis podręczników dla szkół powszechn. za rok 1922/23.
Spis s kół średnich (całej Rzeczypospolitej Polskiej)
Z kres wymagań przy egzaminie przyjęciowym.
Regulamin egzaminu dojrzałości.
Zakre. wymagań przy egzaminie z 6 klas gimn.
Z kres wymagań przy egzaminie z 4 klas gimn.
Bibliografia Pedagogiczna, rocznik 1922.
Szkoła Powszechna, Czasopismo, rocznik 1922.

Skład główny w Książnicy Polskiej Tow.
naucz. szkół wyższ. Warszawa, Nowy Świat
59. — Do nabycia w każdej księgarni.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Foczątek przedstawień o godz. 7:30 wieczorem.

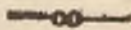
Dziś, w piątek „Bal maskowy“, opera Ver-
di'ego.

Repertuar Teatru Miejskiego (ul. Gródecka) 21.

Dziś, w piątek i jutro, w sobotę „Djab sa“,
komedia S. Könherra (gościnnie występi Ordon-So-
anowski).

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w piątek „Dudek“, farsa w 3 aktach
Feydeau.

Ruiny 3-piętrowego domu we Lwowie.

Wczoraj o godz. 10 wieczorem dom 3 pię-
trowy przy ul. Krakowskiej 1. 8, własność p. N.
S. Köhnera runął grzebiąc dziesiątki mieszkańców,
których nazwisk nie zdołano chwilowo ustalić.

Wedle raportu posterunkowego Nr. 477, który
pełnił przy ul. Krakowskiej słu bę, na kilka minut
przed godz. 10 przejechało, wążką w tem miejscu
ulicą wysoko obciążone ciężarowe auto, które
wstrząsnęło posadami domów.

W dwie lub trzy minuty później runął dom
pod l. 8 zasypując ulicę, a zarazem jak opowiadają
świadkowie dwoje młodych ludzi, przechodzących
ulicą. Runęła całkowicie aż do parteru część środ-
kowa i tomiast oba skrzydła, prawa dwu oknach i
lewa o jednym oknie utrzymały się. Zamieszkałe
osoby na linach i przy pomocy drabin straż po-
żarna wydobyła.

Na wieść o katastrofie pospieszył na
miejsce wypadku oddział policji z kom. Oleksukiem
na czele i tren straży pożarnej z komendantem Ce-
ckiewiczem. Straż pożarna pracująca z całym po-
święceniem wydobyła z gruzów następujące osoby,
ciężko i lekko ranne: 1. Sarę Meister, lat 14, 2.
Bimę Meister, lat 37, 3. Feigę Tennenbaum, lat 56,

4. Paulinę Diner, lat 19, 5. Marię Beiser, lat 45,
6. Charlotte Rapaport, lat 14, 7. Olę Krochmalną
lat 11, 8. Ludwikę Bicka, lat 27, 9. Szkolnik lat 12,
10. Charlotte Haber, lat 19, 11. Chaję Haber lat
48. oraz zabite dwie osoby. Jedną z nich jest 24-
letnia kobieta, której nazwiska nie stwierdzono, dru-
gą 3 letnie dziecko Edward Link.

Wstrząsające były okoliczności, wśród których
wydobyto z pod gruzów matkę zabitego dziecka,
ciężko raną Karolinę Link (dwunastą z rzędu ran-
nych) jej rozpaczliwe wczania o pomoc rozlegały
się od 10 do godz. 1:15; mimo wyczerpanej pracy
straży pożarnej i przybyłych w międzyczasie sape-
rów, nie można było nieszczęśliwej kobiety wydo-
być z pod rumowiska, ponieważ przytłoczona była
belką i ceglami, które z ostrożnością usuwano przez
3 godziny, Linkowa odniosła ciężkie kontuzje we-
wewnętrzne.

Na miejscu wypadku zjawili się prez. Neu-
mann, dyr. policji Reinlender, insp. Łukomski insp.
Nowodworski, insp. Wilczyński i kilku komisarzy
na czele oddziałów policji. Przybyło również pogo-
towie stacji ratunkowej z dr. Celewiczem na czele
ponadto techniczne oddziały wojskowe.

TELEGRAMY.

DEPEZA DO RZĄDU LITWY KOWIENSKIEJ.

Warszawa. (PAT.) Minister spraw zagranicz-
nych wysłał do litewskiego ministra spraw zagran-
icznych Jurgutisa następującą depezę:

Panie Ministrze. Stosownie do zalecenia Li-
gi Narodów z dnia 12. maja b. r., wzywającego
oba rządy, polski i litewski do porozumienia
się w sprawie opcji, mam zaszczyt zwrócić się
do Waszej Ekscelencji w imieniu Rządu pol-
skiego i zaproponować wszczęcie niezwłocznie
rokowań w celu opracowania układu o opcji. —
Równocześnie proponuję, jako miejsce portrakta-
cji bądź Warszawie, bądź Kownie i oczekuję od-
powiedzi Waszej Ekscelencji w tej sprawie. —
Proszę przyjąć Panie Ministrze zapewnienie mo-
jego wysokiego poważania. — Skirmunt.

ZBROJENIA ROSYJSKIE.

Ryga. (PAT.) „Kurier Ryski“ donosi, co na-
stępuje: Zgodnie z planem odbudowy twierdz ro-
syjskich postanowiono w pierwszej linii przy-
wrócić wartość bojową twierdzy kronsztadzkiej,
oraz związaną z nią warowni na Krasnej Górze.
Plan ten zrealizowany ma być przy pomocy
Niemców. Wszystkie okręty wojenne w porcie
kronsztadzkiem oddano pod komendę oficerów
niemieckich. W porcie pracują inżynierowie nie-
mieccy. Ludność cywilna ma być jakoby z Kron-
sztaadu usunięta.

MANEWRY NA UKRAINIE.

Moskwa. (PAT.) Wojska sowieckie na U-
krainie odbywają obecnie praktyczny kurs strze-
lania, poczem rozpoczną się wielkie manewry,
wedle planu Brusilowa, który będzie superarbit-
rem. Dowodzić będzie gen. Kruse. Oczekiwany
jest przyjazd Trockiego wraz z członkami Rady
wojennej.

Z POGRANICZA NAD ZBRUCZEM.

Lwów. (AW) Korespondent nasz donosi: z
68 kościołów na Ukrainie ocalało zaledwie 16. —
52 kościołów uległo całkowitemu ogołoceniu i w
niektórych zabrano nawet ogrodzenia. — Księża
częściowo wymordowani, częściowo uciekli do
Polski. Ludność katolicka na Ukrainie pozbawio-
na jest obecnie wszelkiej opieki religijnej i kultu-
ralnej.

WIZYTACJA BISKUPA CHOMYSZYNA.

Lwów. (AW.) Z Borszczowskiego donoszą nam
że grecko-katolicki biskup stanisławowski ksiądz
Chomyszyn, objeżdżał ostatnio kilka parafji w
Borszczowskiem, wygłaszając kazania i nauki. Na
kazania te, utrzymane w duchu miłości bliźniego i
zgody narodowościowej, uczęszczała tłumnie za-
równo ludność ruska jak i polska. Na przyjeździe w
Borszczowie, urządzonem na jego cześć, zjawił
się ks. biskup Chomyszyn w asystencji miejsc-
owych proboszczów: grecko i rzymsko katolickiego.
W przyjeździe tem wzięło również udział kilku
okolicznych obywateli polskich. Atmosfera wszy-
stkich tych uroczystości nacechowana była wza-
jemną sympatją i zaufaniem. Odwiedziny biskupa
Chomyszyna zrobiły na całej ludności miejscowej,
bez różnicy narodowości, wrażenie bardzo doda-
tne.

UKŁAD WŁOSKO-JUGOSŁOWIAŃSKI ZAWARTY.

Berlin. (AAW.) Układ włosko-jugosłowiański,
mimo poważnych trudności, jakie wylonily się w
czasie pertraktacji został ostatecznie podpisany.
Dotyczy on miejscowości Zara i portu Baros. —
Ratyfikacja nastąpić ma w terminie jaknajkrót-
szym, poczem natychmiast ewakuowane będą 3
strefy Dalmacji, okupowane dotąd przez wojska
włoskie. Polityczne koła białogrodzkie powitały
to porozumienie z zadowoleniem.

Przed Zjazdem polskich Esperantystów.

W d. 3. czerwca rozpocznie się w Warszawie
I. Zjazd polskich esperantystów, który trwać bę-
dzie przez Zielone Święta, tj. w d. 4. i 5. czerwca.
Otwarcie Zjazdu odbędzie się w d. 3. o godz. 4.
popoł. w sali Tow. higienicznego, ul. Karowa 31.
Sekretariat Zjazdu czynnym jest do dnia Zjazdu
przy ul. Królewskiej 18. Wkładka od członków
została ustanowiona na 1000 mk. Podczas Zjazdu
odbędzie się zwiedzanie rzeczy godnych widze-
nia w Warszawie, jak: Muzeum narodowego i
wojskowego, Cytadeli, Zamku, Łazienek, stacji
filtrów i in. Odbędzie się również akademja i kon-
cert. Zjazd ten pierwszy ogólny od czasu wskrze-
szenia Państwa Polskiego uważać można jako
przygotowawczy do Zjazdu międzynarodowego,
który jest projektowany za dwa lata w Warsza-
wie. W roku zeszłym odbył się pierwszy między-
narodowy Zjazd powojenny a 13 wogóle w Pra-
dze Czeskiej, w r. b. odbędzie się w Helsing-
forsie.

Potrzeba jednego wspólnego języka między-
narodowego odczuwać się daje coraz bardziej
w miarę rozwoju stosunków. Odczuwają to zwiła-
szcza kraje o mniejszej ilości mieszkańców, oraz
kraje pozaeuropejskie. — Dlatego też coraz czę-
ściej słyszy się i czyta głosy z Czech, Węgier,
Japonji, Chin i in. przemawiające dobitnie w kie-
runku szerokiego zastosowania języka wynale-
zionego w Polsce przez Zamenhoła, jako najbar-
dziej nadającego się do tego celu. Z górą 300
miast całego świata posiadają już delegatów U.
E. A. (Universala esperanta asocio), za pomocą
których porozumieć się można znając język espe-
ranto z każdą narodowością obcą, w świecie,
gdzie delegat taki się znajduje. Wszędzie znaleźć
można oficjalną jarlibro za rok bieżący, gdzie zna-
duje się spis tych delegatów. Dla Warszawy de-
legatami są p. Adolf Oberrotman, kupiec (Kra-
k. Przedmieście 10.) i Józef Litauer, sędzia (Mar-
szałkowska 81.), w Krakowie p. Stan. Rudnicki
(Dębni). Wiele innych miast polskich posiada
również delegatów, mogących ułatwić stosunki
międzynarodowe w różnych gałęziach handlu,
przemysłu, nauki i t. p.

Sprawa języka pomocnicz. wchodzi obecnie
na tory coraz bardziej realne: W Genewie odbył
się przed miesiącem Zjazd mający na celu sprawd-
zenie wyników, jakie otrzymano w szkołach
różnych krajów, gdzie ten język już wprowadzo-
no. Polskim delegatem na ten Zjazd był p. Czu-
bryński, który otrzymał z Genewy nie tylko za-
proszenie, ale nawet fundusze na pokrycie kosz-
tów podróży, gdyż wnioski jakie miał w tej spra-
wie zainteresowały bardzo świat esperancki. Na
Zjeździe w Warszawie p. Czubryński zreferuje
jak się przedstawiał stan tej sprawy w Genewie.

Zjazd warszawski niewątpliwie przyczyni się
do spopularyzowania idei języka pomocniczego
i u nas, gdzie dotąd mało robiło się w tym kie-
runku.

Bujwid.

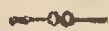
Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 2 czerwca godz. 10:30.

Marki niemieckie	14.15	(14.30—14.50)
Franki francuskie	357	(000—000)
Franki szwajcarskie	746	(—)
Funty sterlingi	17.400	(— —)
Korony niem.-austr.	34—00	(36—38)
Włedzi	00—00	(36.75—37.75)
Korony czeskie	74—00	(78—79.50)
Praga, wypłata	00—00.00	(78—79—)
Lei	—	(00—00.00)
Liry	201	(—)
Budapeszt	—	(—)
Paryż	—	(000.00—000.00)
Berlin	—	(14.35—14.55)
Dolary amerykańskie	3851—3890	(3880—0000)
kanadyjskie	3773—3812	(—)
Zurych Marki polskie	14.00	

Skutkiem zwyżki marki polskiej w Zurychu,
spodziewana niżka walut zagran.

Uwaga: Pierwsza cyfra ⁴ wskazuje kurs infor-
macyjny, druga, w nawiasie, kurs nieofi-
cjalnej giełdy.

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE
UZNAŃ ZA ZMARŁEGO.

T. 5 2/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Bereźnicki syn Jakóba urodzony 15. maja 1882 r. w Bereźnicy szlacheckiej Sp. Kafusz, powołany ogólną mobilizacją 1914 r. do wojska austr. odszedł na front i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż, wdraża się na prośbę Anny Bereźnickiej postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy węgla małżeńskiego Drowi Zelenchowskiemu w Kafuzu. Józefa Bereźnickiego wzywa się, by przed podpisaniem Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. listopada 1922 r. wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 2. listopada 1920. 5566

T. 60/22. Piotr Chmika, syn Andrzeja i Marii urodzony w Jarowie starym 10. lipca 1882 r. jako żołnierz popadł w niewolę rosyjską i w obojcie Mińska, będąc chorym oddany do szpitala nie daje wiadomości o sobie. Wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć. Zarządza się na wniosek Wasyla Chmiki postępowanie, celem udowodnienia jego śmierci a zarazem ogłasza wezwanie, aby do pół roku od ogłoszenia w „Gazecie lwowskiej“ Sądowi albo p. Drowi Ganzowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego czasu na ponowną prośbę Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, dnia 10. kwietnia 1922. 5542

T. 78/19/13. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Klemens Didur, urodzony 7. lipca 1888 r. rolnik w Draganówce powiat Tarnopol, powołany w czasie ogólnej mobilizacji do wojska a str. pełnił służbę przy 15. p. p. w Tarnopolu, gdzie o tej żona Franciszka Didur w pierwszych dniach sierpnia tego roku odwiedziła i w czasie wojny zaginał bez wieści, co stwierdza świadectwo Urzędu gminnego w Draganówce z dnia 4. listopada 1919 r. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci z § 24. u. t. 2. u. c., przeto wdraża się na prośbę żony jego Franciszki Didur postępowanie, celem uznania go za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Dr. Patatowii, adw. w Tarnopolu, którego ustanawia się zarazem obrońcą węgla małżeńskiego wiadomości o powyżej wymienionym. Klemensa Didura na wypadek gdyby żył, wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po upływie 6 miesięcy i 5 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 6. marca 1922. 5011

T. 162/20/8. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Twerdun, urodzony 16. lutego 1882 r. rolnik z Iławczo powiat Trembowla, powołany z końcem 1917 r. do wojska austriackiego opuścił swoje miejsce zamieszkania i brał udział w wojnie światowej. Od tego czasu nie daje o sobie żadnego znaku życia, co stwierdza poświadczenie Urzędu gminnego Iławczo z 19. maja 1920 r. Zaprzysiężonym zeznaniem Ahaf Twerdun stwierdzono, że Iwan Twerdun po żniwach w jesieni 1918 r. zawiadomił ją kartką pocztową z Rosji, że jest w niewoli. Od tego czasu wszelka wiadomość o nim zaginęła. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi wymogi z § 1. alinea 1. ustawy z 31. marca 1918 r. L. 123. Dz. p. p., przeto na prośbę żony jego Ahafji Twerdun wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. Dr. Csillikowi adw. w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węgla małżeńskiego, wiadomości o powyżej wymienionym. Iwana Twerduna, o ile żyje, wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia w gazecie urzędowej i na ponowną prośbę rozstrzygnie o wniosku na uznaniu za zmarłego a małżeństwa za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 5. marca 1922. 5160

T. 634/21. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Franciszek Łabędzki, urodzony 14. lipca 1887 r., zamieszkały w Wojnitowie, powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front, a wedle zeznań świadka Ładensza Hładkiego zmarł w październiku 1918 r. w szpitalu w Cortina de Ampezzo w południowym Tyrolu. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobne, że wyżej wymieniony poniosł śmierć, przeto na prośbę Antoniny Łabędzkiej wdraża się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora i obrońcy węgla małżeńskiego adw. Dra Wierzbowskiego aż do dnia 30. września 1922 r. o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu, po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów, będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 27. stycznia 1922. 5570

T. 741/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Fed Kowalczyk, syn Semana urodzony 26. maja 1890 r. zamieszkały w Hubinie Sp. Potok złoty, powołany do wojska ukraińskiego 1918 r. odszedł na front i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie

śmierci tegoż, wdraża się na prośbę Anny Kowalczyk w Hubinie postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi i obrońcy węgla małżeńskiego Nyskole Prokopczukowi w Hubinie. Fedia Kowalczyk wzywa się, by przed podpisaniem Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 31. grudnia 1922 r. wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 18. lutego 1922. 5557

T. 1/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Anna z Parusów Makar, z Horozany wiejskiej wniosła o uznanie męża Teodora Makara, s. a Dmytra za zmarłego i zawartego z nim małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawcy i przesłuchanego świadka Iwana Hynów wynika, że Teodor Makar został w r. 1919. zabrany do wojska ukraińskiego i jako chory umieszczony został w lutym 1919. r. w szpitalu w Glini Naważy i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Zachodzi przeto domniemanie, że zmarł. Na podstawie ustawy z 31. marca 1898 r. Nr. 123. Dz. p. p. wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego Teodora Makara syna Dmytra i zawartego przez niego z Anną Makar małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi P. inu Leonowi Karstowi, notariuszowi w Komane, którego mianuje się obrońcą węgla małżeńskiego wiadomości o powyżej wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. grudnia 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Sambor, dnia 24. marca 1922. 5549

T. 51 21/12. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wskutek decyzji Sądu apelacyjnego w Lwowie z dnia 9. stycznia 1922 r. R. II 6/22/1. wdraża się postępowanie, celem uznania Stefana Chmiki syna Wasyla, urodzonego 1. stycznia 1886 r. w lokach powiat Zbaraż i tam przyuleźnego za zmarłego, który w czasie ogólnej mobilizacji powołany został do czynnej służby wojskowej przy 15. p. p., opuścił swoje miejsce zamieszkania i dotychczas z wojny nie powrócił i który wedle zeznań towarzysza broni Piotra Fabiańskiego miał paść na placu boju w 1917 r. na froncie włoskim. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, przeto wdraża się na prośbę żony jego Katarzyny Chmiki oraz decyzji wyżej powołanej, postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się ogólne wezwanie, aby w przeciągu sześciu (6) miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu udzielono Sądowi lub kuratorowi D. owi Emericowi, adwokatowi w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą węgla małżeńskiego wiadomości o powyżej wymienionym. Stefana Chmika syna Wasyla wzywa się, o ile żyje, aby przed wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Po upływie powyższego czasokresu Sąd tutejszy na ponowną prośbę rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 20. lutego 1922. 5009

T. 250 21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Antoni Sass, urodzony 16. lutego r. 1890. w Łoszniewie i tam przynależny, powiat Tarnopol, powołany w czasie ogólnej mobilizacji s. i zbrojczy był w Monarchii austriacko-węgierskiej do czynnej służby wojskowej, opuścił w roku 1914. swoje miejsce zamieszkania i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Od tego czasu nie daje o sobie żadnego znaku życia co potwierdza poświadczenie zwierzchnioci gminnej w Łoszniewie z dnia 27. września 1921 r. oraz zeznanie Marii Sass. Zeznanie towarzysza broni Władysława Kowalskiego stwierdzono, że Antoni Sass dostawczy się po upadku Przemyśla do niewoli rosyjskiej internowany został w obozie Złotaja Orda w guberni Syr Daria w Turkestanie. Tam zachorował na tyfus i odstawiwszy został prawdopodobnie w cz. wcu 1916 r. do szpitala a koledy zmarłego opowiadał Kowalskiemu, że widział na cmentarzu krzyż z napisem, że spoczywa tam Antoni Sass. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi wymogi z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918 r. Nr. 123. Dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę jego siostry Marii Sass zam. Kozak postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o zaginionym. Antoniego Sassa, o ile żyje, wzywa się, aby przed wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 3. marca 1922. 5010

T. 747/21. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Stefan Kuziewicz, urodzony 14. lutego 1889 r. zamieszkały w Potoku złotym, powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zachodzi ustawowe domniemanie śmierci tegoż wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi lub kuratorowi Iwanowi Wandziakowi w Potoku złotym; Stefana Kuziewicza wzywa się, by przed podpisaniem Sądem jawił się lub w inny sposób dał znać o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 31. grudnia 1922 r. wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 18. lutego 1922. 5569

T. 104/22/2. Wasyl Głowa syn Iwana w Popowcach urodzony 9. stycznia 1895, został w roku 1919 przymusowo wcielony do byłej armii ukraińskiej, wzięty do niewoli polskiej i wywieziony do Brześcia litewskiego, gdzie wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Jurka Belzy w jesieni 1919 roku miał umrzeć na czerwonkę. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że wymieniona osoba poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Mariji Głowej postępowanie celem udowodnienia jego śmierci,

a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 15. września 1922 albo Sądowi albo Dr. T. — imanowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków dnia 27. maja 1922. 5583

T. 103/22/2. Iwan Ryżewski syn Fedia i Anny z Popowiec, urodzony 19. lutego 1886 wstąpił w sierpniu 1914 jako żołnierz do czynnej służby przy austr. 95 pułku piechoty, brał udział we wojnie światowej i od tego czasu wszelki ślad za nim zaginał. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemanie śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918 Nr. 123. Dzup. zarządza się na wniosek Ksefki Ryżewskiej postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłego, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo Dr. Kohnowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem. Iwana Ryżewskiego wzywa się, ażeby stawiał się przed podpisaniem Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. grudnia 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków dnia 27. maja 1922. 5582

T. 96/22/3. Józef Polakowski syn Cyryla i Rozalii, urodzony w Uhryniu 30. września 1877, wyjechał w r. 1911 za zarobkiem w świat i od tego czasu wszelki ślad za nim zaginał. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemanie śmierci w myśl przepisów par. 24 uc. zarządza się na wniosek Mariji Polakowskiej postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo Dr. Kozowerowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem. Józefa Polakowskiego wzywa się, ażeby stawiał się przed podpisaniem Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. czerwca 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków dnia 29. maja 1922. 5581

LICYTACJE.

E. 12/22/5. Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek funduszu krajowego b. Królestwa Galicji odbędzie się dnia 23. czerwca 1922 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 5 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacji następujących realności: Księga gruntowa Dobra lwh. 521 oznaczenie realności posiadłość gruntowa obszaru 225 s² składająca się z roli, łąki i pastwiska, wartość szacunkowa 13.800 Mkp., najniższa oferta 9.200 Mkp. Pojedyncze parcele mogą być także sprzedane osobno. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi. Notule się wyznaczenie terminu licytacyjnego. Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensje powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne, zamieszczone jest na odwrotnej stronie edyktu.

Sąd powiatowy, Oddział III.
Mszana dolna dnia 4. maja 1922. 5504

E. 443/21/3. Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej m. Jana Czuby, działającego przez opiekunów Wojciecha Czuby i Marianny Czuby w Jabloncu odbędzie się dnia 26. czerwca 1922 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 24 na zasadzie zatwierdzonych niniejszym warunków licytacyjnych licytacja następujących realności: 1/4 część włh. 99 ks. gr. gm. kat. Niehocko, składająca się z pb. lkat. 76/2 wraz z domem mieszkalnym, komora, stajnia, stodoła i szopa i pgrt. lkat. 948/3, 950/2, 952/2, 952/3, 952/5, 948/4, 951/2, wartości szacunkowej 73.250 Mkp., najniższej oferty 45.083 Mkp. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi. Sąd powiatowy w Brzozowie jako Sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów dnia 21. kwietnia 1922. 5596

ROZNAITE OBWIESZCZENIA.

C. 1086/21/1. Edykt. Przeciw Iwanowi Rudiak s. Fedora i tow. w Krzywcu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Solotwinie przez Michała Dżiniaka s. Iwana w Krzywcu pozew o dopuszczenie do współposiadania. Na podstawie pozwu wyznaczono audiencję na dzień 28. czerwca 1922 godz. 9. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się w miejsce zmarłego kuratora adwokata Dra Herbilla, Pana Dra Czornenkę adwokata w Solotwinie. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w ręczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy.
Solotwina dnia 18. maja 1922. 5594

C. II. 145/22/1. Edykt. Przeciw niewiadomemu z pobytu Józefowi Janda synowi Jana, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Mszanie dolnej przez Józefa Jandę z Letowego „zarobek czernielewski“ pozew o własność 1/6 części realności lwh. 85 lwh. Na podstawie pozwu

Wnio wyznaczona została w tut. Sądzie rozprawa na dzień 12. czerwca 1922. Celem strażenia praw Józefa Janda ustanawia się Pana Szczepana Dudzika w Łętowem kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie Józefa Janda w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Mszana dolna dnia 4. maja 1922. 5249
C. II. 175/22. Edykt. Przeciw Janowi Puchalikowi zw. Gótek z Jaślisk, którego miejsce pobytu jest nieznané, winość skargę Piotr Puchalik zw. Gótek o zwrot 20 dolarów. Audiencja wyznaczona została na dzień 1. czerwca 1922 godz. 9 rano w tym Sądzie biuro Nr. 1. Kuratorowi ustanawia się p. adw. Dra Schiffa w Rymanowie.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Rymanów dnia 22. maja 1922. 5593
Vr. 5660/21/6. Ogłoszenie. Izrael Hersz Frieder lat 36 i Mechel Süsser lat 52, obaj handlarze w Bełzie, zostali dnia 18. maja 1912 prawomocnie skazani za handel fałszywymi solami na karę po 14 dni ścisłego aresztu i grzywnę po 15.000 Mkp.
Sąd okręgowy karny, Oddział VI.
Lwów dnia 18. maja 1922. 5597

FIRMY.

Firm. 1788. Stow. VI. 203. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. stycznia 1922. Siedziba firmy: Rawa raska. Brzmienie firmy: Składnica Kółek Rolniczych w Rawie ruskiej stow. zar. z ogr. poręka. Zmiany: Na Walnem zgromadzeniu członków odbytem dnia 31. lipca 1921. uzgodniono statut stowarzyszenia z przepisami ustawy o spółdzielniach. Firma spółdzielni opiewa obecnie: Składnica Kółek Rolniczych w Rawie ruskiej, stow. spółdz. z ogr. odpowiedzialności. Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Przedmiot przedsięwzięcia: Działalność stowarzyszenia ogranicza się tylko do swych członków obejmując dostarczenie członkom w sposób hurtowej lub drobniejszej sprzedaży artykułów potrzebnych im do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i przez produkowanie na spólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego. Udział członka wynosi 500 Mkp. i winien być wpłacony przy przystąpieniu przynajmniej w połowie, reszta zaś w ciągu roku obrotowego. Każdy członek może mieć więcej udziałów, które spłacić winien w ciągu roku od daty przystąpienia. Odpowiedzialność: Członkowie odpowiadają udziałami, a nadto kwotą równającą się zadeklarowanym udziałom. Zarząd składa się z trzech członków i dwóch ich zastępców. Pisemnie przeznaczonem do ogłoszeń spółdzielni jest „Przewodnik Kółek Rolniczych”, wzywane czasopismo stanowiące organ Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego. Członkami Dyrekcji są po ustąpieniu pierwszego zarządu Franciszek Düll, dyrektor pow. Kasy zal. i oszczędn. w Rawie ruskiej, Mikołaj Burtowy kierownik szkoły miejskiej i Mikołaj Kogut wł. realności i burmistrz, zaś zastępcami członków Dyrekcji są Józef Rąbkiewicz i Bolesław Żółtowski w Rawie ruskiej zamieszkałi. Firma spółdzielni: podpisują się w ten sposób, że pod brzmieniem firmowej jej nazwy kładą swój podpis dwaj członkowie Dyrekcji lub też jeden członek Dyrekcji i jeden zastępca członka dyrekcji. Spółdzielnia ma Radę nadzorczą składającą się z 9 członków.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 27. stycznia 1922. 3068

Firm. 1/22. Stow. I. 302. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziby stowarzyszenia: Spółka oszczędności i pożyczek w Tuśtanowicach, stowarz. zarej. z nieogran. poręka. Członkowie dyrekcji wystąpili: Stefan Wawryk zmarł. Członkowie dyrekcji wybrani: Iwan Witwicki. Dnia wpisu: 4. stycznia 1922. 3109
Sąd okręgowy, Oddział V.
Sanbor dnia 4. stycznia 1922. 3109

Firm. 39/22. Rej. C. I. 48. Wpis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Do rejestru wpisano: Siedziba firmy: Złoczów. Brzmienie firmy: Antoni Popiel i Spółka w Złoczowie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: Odbudowa tartaku na wyczerzawionym przez Antoniego Popiela od Izaka i Faube Teichmanów za czas od 14. lipca 1941 placu I. kat. 2305 wchodzącym w skład whl. 366 i 284 gkl. Folwarki z resztkami spalonego tartaku, fabryki parkietów i młyn, a to celem założenia fabryki przeróbki drzewnej i wyrobu narzędzi rolniczych. Umowa spółki z dnia: 20. sierpnia 1921 sporządzona przez notariusza Mayera we Lwowie do l. rep. 1821. Wysokość kapitału zakładowego: 2.000.000 Mkp. Na kapitał wpłacono gotówką: 2.000.000 Mkp. Zawładowcy: Antoni Popiel inżynier w Złoczowie. Uprawnieni do zastępstwa: Antoni Popiel. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisować będzie zarządca spółki Antoni Popiel. Ogłoszenia następują przez wystanie listem poleconym.
Sąd okręgowy jako handlowy.
Złoczów dnia 1. marca 1922. 3114

Firm. 768. Rg. C. II. 333. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 13. stycznia 1919 przy firmie Brzmienie: Wapienniki Podwysokie. spółka z ogr. odpow. Siedziba: Lwów. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Zarządca: Szczesny Cieński ustąpił. Wybrany zarządcą Mikołaj Cieński, właściciel dóbr. Data wpisu 13. stycznia 1919.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 11. stycznia 1919. 3133

Firm. 170. Rg. C. II. 333. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 4. maja 1919 przy firmie-brzmieniu: Wapienniki Podwysokie. spółka z ogr. odpow. Siedziba: Lwów. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Co do wysokości kapitału zakładowego proszono się skutecznie wpis w ten sposób, że na poczet kapitału zakładowego, wynoszącego 360.000 Kor. w gotówce, a 80.000 Kor. w apotece gruntu, wpłacono gotówkę 140.000 Kor., a aportem gruntu 80.000 K.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 30. kwietnia 1919. 3132

Firm. 1433. Rg. C. IV. 158. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. grudnia 1921. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy: Adwing, naftowa przemysłowa spółka z ogr. odp. Zmiany: Oświadczeniem spółników stwierdzonem uot. do protokołu z daty Lwów 10. października 1921 l. rep. 2128 podwyższono kapitał zakładowy do kwoty 1.000.000 Mkp., która to podwyżka została w całości wpłacona. Zarządca Klemens Ludwik Kaufmann ustąpił. Zarządca wybrano Rene Kaufmana, przemysłowca w Paryżu.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 21. grudnia 1921. 3134

Firm. 1585. Rg. C. IV. 19. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 15. grudnia 1921 Brzmienie firmy: Verdakot, naftowo-przemysłowa spółka z ogr. odpow. Zmiany: Zarządca Julian Walerjan Tokarski i Paweł Verdavainne ustąpili. Uchwałą Walnego zgromadzenia z daty Lwów 16. listopada 1921 l. rep. 15954 zmieniono kontrakt spółki w tym kierunku, iż ta ostatnia posiada nie 3 lecz 2 zarządców. W miejsce ustępujących wspomnianych wyżej zarządców wybrano zarządcą Mikołaja Rausa, dyrektora kopalni w Polance ad Krosno.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 2. grudnia 1921. 3135

Firm. 771. Rg. C. III. 178. Zmiany i dodatki do wpisanej już firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 3. lipca 1920. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Lech”, import, eksport, komis, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we Lwowie. Następujące zmiany: Na podstawie uchwały nadzwyczajnego Walnego zgromadzenia spółników z dnia 26. maja 1920 r. zmieniono: 1) brzmienie firmy na: „Społem” Związkowe Towarzystwo handlowe, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością; po francusku: „Społem” Compagnie-Commerciale-Cooperative, Societe a responsabilite limitee; po angielsku: „Społem”, Cooperative Frading Company Ltd.; po niemiecku: „Społem” Verbands-Handelsgesellschaft mit beschränkter Haftung; 2) Nadto zmieniono ustęp pierwszy par. 11 kontraktu spółki z 3. lutego 1920 l. rep. 8783 pierwsze i drugie zdanie par. 13 cały par. 15, par. 18, par. 20 i par. 21 wspomnianego kontraktu, jak w odpisie uchwały Walnego zgromadzenia spółników z daty Lwów 26. maja 1920 l. rep. 10250 przeliczonym w zbiorze dokumentów.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 18. czerwca 1920. 3138

Firm. 249. Rg. C. III. 237. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 22. lutego 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Wschodnio-Polska Spółka, rolniczo-handlowa i komisowa spółka z ogr. odpow. Zmiany: Prokura udzielona Władysławowi Mokrzyckiemu wskutek odwołania zgasta.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 21. lutego 1922. 3139

Firm. 205. Stow. I. 127. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 18. lutego 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Narodna Torńowa, stow. zar. z obmeż. porokoju. Zmiany: 1) Członek Rady zarządczej Dr. Szczesny Selskij ustąpił. 2) Prokurzystą Wasyl Nahirny zmarł. 3) Członkami Rady zarządczej ustanowiono Jakóba Jackiewicza, prof. gimn. we Lwowie, Romana Zubyka we Lwowie, Juliana Pawlikowskiego we Lwowie. 4) Prokurę udzielono Dr. Aleksandrowi Barylukowi we Lwowie.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 15. lutego 1922. 3140

Firm. 753. Rg. A. II. 348. Wpis jawnej spółki handlowej. Do rejestru wpisano dnia 7. czerwca 1920. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Fryderyk Acker i L. Pinkus, skład towarów galanteryjnych norymberskich i bławatnych we Lwowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: jak w brzmieniu firmy. Rodzaj spółki: Jawna Spółka handlowa od 27. maja 1920. Spólnicy: 1) Fryderyk Acker. 2) Leizor Pinkas, obaj kupcy we Lwowie. Spólnicy uprawnieni do zastępstwa: każdy ze spółników z osobna. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy skreśli swój podpis jeden ze spółników.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 26. maja 1920. 3141

Firm. 124. Stow. II. 135. Wykreślenie firmy Stowarzyszenia. Z rejestru wykreślono dnia 7. lutego 1922: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Drukarnia udziałowa. Stow. zar. z nieogr. por. we Lwowie w likwidacji. Wskutek przeprowadzonej likwidacji.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 6. lutego 1922. 3146

Firm. 136. Stow. VII. 152. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 10. lutego 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Zakład paracelajno-melioracyjny Związkowych spółdzielni. spółka z ogr. poręka. Zmiany: Członkiem dyrekcji ustanowiono Władysława Brodackiego we Lwowie.
Sąd okręgowy cywilny, Oddział IV.
Lwów dnia 8. lutego 1922. 3147

Firm. 183, 262. Rg. A. II. 197. Zmiany odnoszące się do już wpisanej firmy. Do rejestru wpisano dnia 6. ma-

ja 1920. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Inż. Edward Nadel i Ska, dom handlowy dla maszyn i artykułów technicznych we Lwowie; po niemiecku: Ing. Edward Nadel et Comp. Handelshaus für Maschinen und Technische Bedarfartikel in Lemberg. 1) Zanotowane w rejestrze założenie filii w Borysławiu. 2) Do spółki przystąpił jako jawny spółnik Maurycy Schatzman, przemysłowiec w Borysławiu, obecnie zatem spółnikami są 4 spółnicy, a to: a) Maurycy Schatzman, b) Karol Katz, obaj przemysłowcy w Borysławiu, c) Edward Nadel, inżynier w Borysławiu, d) Salomon Nadel, inżynier we Lwowie. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy bądź Maurycy Schatzman, bądź też Karol Katz łącznie z drugim którymkolwiek spółnikiem lub też Maurycy Schatzman i Karol Katz łącznie podpisany swe umieszcza.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 28. kwietnia 1920. 3142

Firm. 259. Stow. V. 388. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 24. lutego 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Stowarzyszenie konsumcyjno-gospodarcze członków zawodu adwokackiego Palestra we Lwowie, stow. zar. z ogr. por. Zmiany: Na Walnem zgromadzeniu z dnia 30. grudnia 1921 uchwalono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia. Likwidatorami wybrano adw. Dra Henryka Steinbergera, Marka Finklera, Salomona Reissa, Maurycego Moreckiego, Maksa Salzberga, Maksymiliana Zetterbauma i Abrahama Landesa, którzy firmę likwidacyjną w ten sposób podpisująć będą, że pod brzmieniem firmy z dodatkiem wskazującym na likwidację dwóch likwidatorów umieści swe podpisy. Wierzycieli wzywają się, aby zgłosili się ze swymi pretensjami do stowarzyszenia w terminie ustawowym.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 23. lutego 1922. 3143

Firm. 79. Rg. A. IV. 18. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 3. lutego 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Tadeusz Wasung i Ska, dom rolniczo-handlowy. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) prowadzenie wszelkich interesów handlowych na własny lub cudzy rachunek z zakresu rolnictwa, górnictwa, tudzież przemysłu maszynowego, technicznego i chemicznego ze szczególnem uwzględnieniem działów bezpośrednio lub pośrednio popierających rozwój rolnictwa i hodowla bydła; b) kupno, sprzedaż i zamiana wszelkiego rodzaju surowców i towarów na własny lub cudzy rachunek; c) zakładanie i prowadzenie magazynów i składów wszelkiego rodzaju towarów przy przestrzeganiu odrębnych przepisów dla tego rodzaju przedsiębiorstw obowiązujących; d) pośredniczenie w interesach handlowych pod a), b) wymienionych, tudzież zastępowanie i reprezentowanie firm krajowych i zagranicznych o podobnym zakresie działania; e) nabywanie na własność lub dzierżawienie nieruchomości i przedsiębiorstw przemysłowych lub rolniczych dla wymienionych wyżej celów potrzebnych lub z nimi w związku będących. Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 15. stycznia 1922. Jawnymi spółnikami są: Tadeusz Wasung i Jan Wasung obaj we Lwowie. Uprawnieni do zastępstwa są obaj spółnicy każdy samostannie. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że pod wpisaniem lub stempelką wyciśniętem brzmieniem firmy swój własnoręczny podpis położy Tadeusz Wasung i Jan Wasung.
Sąd okręgowy cywilny jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 25. stycznia 1922. 3148

Firm. 302/22. Zmiany odnoszące się do firmy już wpisanej. Dnia 23. lutego 1922 przy firmie jawnej spółki handlowej „Hirsch Fruhman, Leon Rubel i Markus Kohane”. Siedziba firmy: Zwięzycza. Przedmiot przedsiębiorstwa: Piec pierścieniowy do wypalania cegły. Wpisano w rejestrze zmianę w osobie jednego spółnika, a mianowicie, że w miejsce ob. Herscha Frühmanna, jako spółnik wstąpił Jakób Engelberg z Rzeszowa. Wobec tej zmiany w osobie jednego spółnika firma spółki jawnej handlowej brzmi obecnie: „Jakób Engelberg, Leon Rubel i Markus Kohane”.
Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 20. lutego 1922. 3171

Firm. 20/22. Zmiany dotyczące już wpisanej Stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 21. lutego 1922 przy stowarzyszeniu: Składnica Kółek Rolniczych w Rzeszowie. Stowarzyszenie zarej. z ograniczoną odpowiedzialnością następujące zmiany: 1) Statut z par. 10 zmieniono o tyle, że wysokość udziału została podwyższona do 100 Mkp. 2) Dyrektorem w miejsce sp. Jana Szarym wybranym został Władysław Stronczyński, właściciel domu handlowego w Rzeszowie; zaś zastępcami dyrektorów w miejsce Edmunda Jarzyńskiego i adw. Dra Wincentego Dańca wybrani zostali: Andrzej Osin, dyrektor spółki „Gospodarz” i Dr. Kazimierz Wilysz adwokat, obaj w Rzeszowie zamieszkałi.
Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 18. lutego 1922. 3178

Firm. 1663. Rg. A. III. 163. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 5. stycznia 1922. Siedziba firmy: Lwów dotąd. Brzmienie firmy: Flektro Polex E. Grabowski i Ska, przedsiębiorstwo dla dostaw elektrotechnicznych. Siedziba: Odtąd siedziba zakładu głównego Lwów, siedziba zakładu filialnego: Kraków.
Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 3. stycznia 1922. 3189

Firm. 15/22. Stow. I. 505. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych: Siedziba stowarzyszenia: Chołojów. Brzmienie firmy: Powiatowe Towarzystwo gospodarsko-kredytowe „Nadfla”. Stowarzyszenie zarejestrowane z obmeżonemu porokoju w Holgiewi. Zmiana statutu, a to: par. 15 w ten spo-

sób. że wysokość wpisowego zmieniono z 2 Koron na 20 Mkp., zaś wysokość udziału z 20 K. na 100 Mkp. Członkowie dyrekcji wystąpili: umarł ks. Mychajł Jabłubiw. Członkowie dyrekcji wybrani: Wasyl Ołtaruk gospodarz w Cholołowie. Data wypisu 20. lutego 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.
Lwów dnia 20. lutego 1922. 3182

Firm. 1726. Rg. B. I. 255. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano 18. stycznia 1922. Siedziba firmy: Warszawa, oddział we Lwowie. Brzmienie firmy: Zakłady przemysłowe i wydawnicze Ryngraf, S. A. w Warszawie. Oddział we Lwowie. Zmiany: Udzielono prokurę Władysławowi Skuśkiemu we Lwowie, który podpisuje firmę w ten sposób że pod wypisanem, wydrukowanym lub stempelką wyciśniętem brzmieniem teje z dodatkiem Oddział we Lwowie „mieści swój podpis własnoręczny z dodatkiem wskazującym na prokurę.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 14. stycznia 1922. 3190

Firm. 1651. Rg. C. III. 44. Wykreślenie firmy spółkowej. Z rejestru wykreślono dnia 15. grudnia 1921. Siedziba firmy: Lwowska Spółka importu i zbytu towarów, spółka z ogran. odpowiedzialnością w likwidacji. Wykreślenie zarządzono po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego stwierdzonym uchwałą Walnego zgromadzenia z daty Lwów 19. listopada 1911. l. rep. 16462.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 5. grudnia 1921. 3191

Firm. 958/21. Rg. B. I. 189. Wpis zmiany dotyczącej już wpisanej firmy spółki akcyjnej. Do rejestru wpisano dnia: 19. września 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Gazolina, spółka akcyjna. Zmiany: Uchwała Rady zawiadowczej wybrano czwartym członkiem Komitetu wykonawczego Władysława Szajnoka inżyniera we Lwowie ul. Leona Sapiehy 1. 3.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 2. września 1921. 3192

Firm. 1055. Rg. C. II. 223. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. września 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Adolf Lindenberger i Ska spółka z ogr. odpow. Zmiany: W miejsce zmarłego zawiadowcy Adolfa Lindenbergera wybrano zawiadowcą Edmunda Lindenbergera kupca we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 8. września 1921. 3193

Firm. 45. Rg. B. I. 216. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 18. stycznia 1922. Siedziba firmy: Kraków, filja we Lwowie. Brzmienie firmy: Wawel, spedytynio-transportowa i handlowa spółka akc. w Krakowie. Wpis szczegółowy na podstawie uchwały zapadłej na posiedzeniu Rady zawiadowczej z 17. grudnia 1921 udzielono prokurę dla filji we Lwowie Janowi Ryniewiczowi we Lwowie z tem. że podpisywać ma firmę filji kolektywnie z drugim prokurzystą.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 14. stycznia 1922. 3197

Firm. 1744. Stow. V. 158. Wykreślenie firmy Stowarzyszenia. Wpisano do rejestru dnia 20. stycznia 1922. Siedziba firmy: Kraków przedtem Lwów. Brzmienie firmy: Związek ekonomiczny Kółek rolniczych w Krakowie stow. zar. z ogr. poręką. Wpis szczegółowy: Wskutek przeniesienia siedziby stowarzyszenia ze Lwowa do Krakowa wykreśla się firmę z tus. rejestru dla stowarzyszeń.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 19. stycznia 1922. 3198

Firm. 1414. Rg. B. I. 90. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Akcyjne Towarzystwo dla fabrykacji kart do gry, wyrobów papierowych i przemysłu litograficznego. Zmiany: Uchwałami Walnych zgromadzeń z dnia 22. grudnia 1919, 22. stycznia 1921, 15. lutego 1921 i 22. września 1921 P. P. 35 i 13. kwietnia 1921 PP. 1809/4 oraz uchwałą Rady zawiadowczej z dnia 12. kwietnia 1920 i 28. grudnia 1921 zmieniono par. 2, 7, 8 i 32 ust. II. statutu następująco: Brzmienie firmy oddad: po polsku: Karpalit, spółka akc. dla fabrykacji kart do gry, wyrobów papierowych i przemysłu litograficznego; po niemiecku: Karpalit, Actien Gesellschaft für Spielkarten Fabrikation, Papier, Manufaktur und lithographische Industrie; po węgiersku: Karpalit, Játékkartya, papires, konyomda, iparr eszveny tarsasag; po czesku: Karpalit, Aktiova společnost pro výrobu hracih karet, papirnický a litografický podnik; po kroacku: Karpalit, Dioncarsko društvo za poizvodnju igracih karata, papirna, manufaktura i litografiska industrija; po francusku: Societe Anonyme de Fabrikation de Cartes a jouer Manufakture de Papier en Industrie Litografique; po angielsku: Karpalit, Compagny for the Manufacture of plain cards, paper, making and fordlitographie work Limited. Kapitał akcyjny: Początkowo podwyższono kapitał akcyjny do 1.400.000 Mkp. przez wypuszczenie 7.000 sztuk nowych akcji na okaziciela opiewających nom. wart. 140 Mkp., pełno wpłaconych, następnie do 10.500.000 Mkp. przez wypuszczenie dalszych 65.000 sztuk akcji nom. wart. 140 Mkp., pełno wpłaconych na okaziciela opiewających tak. że obecnie kapitał zakładowy wynosi 10.500.000 Mkp., a akcji jest 75.000 sztuk pełno wpłaconych nom. wart. po 140 Mkp.

Ustanili członkowie Rady zawiadowczej: Artur Kable Szulim Schreier. Wybrano członkami Rady zawiadowczej Dra Feliksa Merunowicza dyr. P. Banku przemysłowego, Henryka Bałkę pryw. we Lwowie i Artura Bischoffa dyr. fabryki w Bielsku. Prokurę odebrał Leonowi Munzerowi, Arnoldowi Dankiewiczowi, Antoniemu Plutterowi i Arturowi Bischoffowi. Prokurę nadano: Tadeuszowi Plutterowi i Ezechielowi Broderowi. Ogłoszenia spółki umieszczane będą w „Monitorze Polskim“ oraz w dzienniku urzędowym we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 21. listopada 1921. 3199

Firm. 1830. sp. II. 57. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. stycznia 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Stachiewicz i Abrysowski Lwów. Zmiany: W miejsce zmarłego spółnika Władysława Stachiewicza i Juliana Abrysowskiego, który ustąpił, wstąpił do spółki Tadeusz Stachiewicz i Władysław Abrysowski, kupcy we Lwowie, którzy podpisują firmę w ten sposób, że pod wydrukowanym, stempelką wyciśniętem lub napisaniem brzmieniem teje umieszczają swe podpisy obaj łącznie lub jeden z nich wraz z ewentualnym prokurzystą.

Sąd okręgowy cywilny jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 19. stycznia 1922. 3200

Firm. 1561. stow. VII. 222. Wpis firmy spółdzielczej. Do rejestru wpisano dnia 25. listopada 1921. Brzmienie firmy: Gospodarsko spożywcza spółka Kooperatywa z obmeżenou porokouju w Dwirciach. Siedziba firmy: Dwirci. Zakres i cel przedsiębiorstwa: Działalność ograniczona wyłącznie do członków. Celem jest podniesienie zarobku i gospodarstwa członków w drodze spólnego prowadzenia przedsiębiorstwa, oraz podniesienie stopnia kulturalnego swych członków. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) prowadzenie dla swych członków handlu: środkami żywności i artykułami pierwszej potrzeby, niealkoholowymi napojami, przedmiotami domowego i rolniczego gospodarstwa, jakoteż rzemiosła i przemysłu gospodarczego produktami, jak: zbożem, bydłem, mlekiem, skórą, urządzenie magazynów na te towary; b) przetwarzanie produktów swych członków w sposób przemysłowy i fabryczny; c) nabywanie i utrzymanie na składzie narzędzi gospodarczych i oddawanie ich do użytku w gospodarstwie wyłącznie swym członkom w drodze najmu; d) kupno i dzierżawa ziemi i budynków dla wspólnego gospodarstwa przy pomocy swoich członków, a także kupowanie i dzierżawa ziemi i budynków dla swych członków; e) przyjmowanie zamówień na wykonywanie własnymi siłami członków robót budowlanych, rolnych, leśnych, maisterskich, rębanie drzewa, przewóz rzeczy i towarów; f) przyjmowanie kapitałów do obrotu za umówionem oprocentowaniem; g) udzielanie własnym członkom tanich i przystępnych pożyczek celem podniesienia ich gospodarstwa lub przemysłu; h) w celu rozwoju spółdzielni i zjednoczenia ich członków, zachęcanie do oświaty i nauki, krzewienie chęci do oszczędności i pracy i pouczanie członków przy wszelkiego rodzaju sprawach oświaty, kultury i gospodarczych, a to w drodze zakładania czytelni, bibliotek, urządzenie publicznych lekcji, wykładów specjalnych kursów gospodarskich, demonstracji amatorskich przedstawieli, a to siłami własnych członków przy pomocy instruktorów i lustratorów. Czas trwania nieograniczony. Odpowiedzialność członków ograniczona do udziału i do dalszej kwoty równającej się 5-krotnej wysokości deklarowanego udziału. Wysokość udziału 1000 Mkp. z prawem posiadania więcej udziałów przez jednego członka. Sposób i czas wpłaty udziałów: Członek ulszcza przynajmniej połowę z chwilą przyjęcia go, resztę zaś do końca roku gospodarczego, w którym deklarowano udział. Liczba członków zarządu: Zarząd składa się z trzech członków i dwóch zastępców. Członkami zarządu są: Jurko Bilecki przewoźniczący, Ofeksa Hrabar kasjer, Iwan Seniuk Hrycia buchalter. Zastępcami członków zarządu: Michajło Marko, Michajło Bilecki. Rada nadzorcza składa się z 7 członków. Podpis firmy spółdzielni: dwaj członkowie zarządu podpisują łącznie przy firmie spółdzielni. Pismo przeznaczone do ogłoszeń: Każdoczesny organ towarzystwa krajowyj Sojuz kredytowyj we Lwowie rewizyjnych ruskich stowarzyszeń gospodarskich, jakim jest obecnie organ Ukraińskich Wistnyk.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 23. września 1921. 3201

Firm. 1502 i 1613. Rg. C. V. 247. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 9. stycznia 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Hurtownia kolonialna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: Hurtowne nabywanie na rachunek własny i komisowo towarów kolonialnych i spożywczych celem ich odsprzedaży, tworzenie pokrewnych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, względnie branie udziału w tychże. Kapitał zakładowy 30.000.000 Mkp. w całości wpłacony. Zarząd spółki tworzą zawiadowcy. Zawiadowcami wybrano: Adama Karczwińskiego i Czesława Strzeleckiego, kupców we Lwowie, oraz Bolesława Studę dyr. Banku Vesta w Poznaniu. Podpis firmy: Firmę spółki podpisują pod wypisanem, wydrukowanym lub pieczęcią wyciśniętem brzmieniem firmy dwaj zawiadowcy lub jeden zawiadowca i prokurzysta. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie z daty Lwów 8. października 1921, dziającym w formie aktu notarialnego do l. rep. 9325. Spółka ma Radę Nadzorczą złożoną z 10 członków.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 29. grudnia 1921. 3203

Firm. 1828. Rg. A. II. 12. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 4. stycznia 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: A. Finkelstein i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel koszernych wyrobów masarskich. Zmiany: Adela Finkelstein i Ewa Tencer we Lwowie upoważnieni kolektywnie do zastępstwa firmy. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że pod brzmieniem firmy wyciśniętem stempelką lub wypisanem umieszczają swe podpisy łącznie Zygmunt Finkelstein i Ewa Tencer.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 2. stycznia 1922. 3204

PREZES Rady Nadzorczej SPÓŁKI KREDYTOWEJ członków TOWARZYSTWA WZAJEMNYCH UBEZPIECZEN w Krakowie stow. zarej. ogr. of. zawiadania na podstawie § 20 statutu, że ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE Spółki Kredytowej członków Towarzystwa Wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, odbędzie się dnia 22. czerwca 1922 o godz. 5 1/2 po południu w gmachu Towarzystwa Wzajemnych ubezpieczeń przy ul. Baszowej 1. 8 w Krakowie z następującym porządkiem dziennym: 1. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności za rok 1921. 2. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności za rok 1921. 3. Udzielenie Dyrekcji absolutorjum z czynności za rok 1921. 4. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności przedsięwziętych, na skutek wniosku uchwalonego na ostatnim Walnym Zgromadzeniu w przedmiocie dalszego prowadzenia interesu Spółki. W razie braku kompletu odbędzie się po myśli par. 24 statutu tego samego dnia o godz. 6 po południu powtórne Walne Zgromadzenie, z tym samym porządkiem dziennym, bez względu na liczbę obecnych.

Kraków dnia 1. czerwca 1922. 5609
Dr. Faustyn Jakubowski.

Papiery korespondencyjne
Stanisław ABL
Lwów. Legionów 11, Filja, Sykstuska 3.

W myśl uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 18. kwietnia br. postanowiono likwidować Aptekarski Związek wytwórczo-handlowy „FARMACJA“
Stowarzyszenie zarejestr. z ogr. poręką we Lwowie, ul. Piekarska 1A.
Wzywa się przeto w myśl ustawy wszystkich wierzycieli do zgłoszenia swych pretensji do 2. lipca 1922.

OGŁOSZENIE W MYŚL § 121 STATUTU.

Podajemy do wiadomości, że

wykazy wylosowanych 2. maja 1922

4% i 4 1/2% listów hipotecznych

podając mogą strony interesowane w likwidaturze listów hipotecznych i kuponów naszego Zakładu plac Halicki 15 parter.

Lwów, dnia 31. Maja 1922.

AKCYJNY BANK HIPOTECZNY.